

Hervormde gemeente IJsselmuiden - Grafhorst

“Discipelschap”

Beleidsplan

Wijkgemeente II

2014-2019

CONCEPTBELEIDSPLAN VAN DE HERVORMDE GEMEENTE IJSSELMUIDEN – GRAFHORST

WIJKGEMEENTE II - 2014-2019

KRV nov 2012	start
KRV dec 2012	hertrouwen & echtscheiding
KRV jan 2013	lijst met punten
KRV feb 2013	catechese + jeugdwerk
KRV apr 2013	catechese + visie op de gemeente
KRV mei 2013	catechese (def) + visie op de gemeente (def) + prediking + ziekte & genezing
KRV jun 2013	prediking (def) + liederenkeuze & instrumentarium
KRV aug 2013	liederenkeuze & instrumentarium
KRV sep 2013	liederenkeuze & instrumentarium + kerk & eredienst
KRV okt 2013	wijkavond + stand van zaken
KRV nov 2013	liederenkeuze & instrumentarium (def) + thema/bijzondere/2 ^e feestdagen -diensten
KRV jan 2014	thema/bijzondere/2 ^e feestdagen –diensten + kinderen in de eredienst
KRV-B feb 2014	kerk & Israël, organisatie, gebed, bijzondere en leerdiensten, kinderen in de erediensten, pastoraat, beheer en kerkrentmeesterschap
KRV feb 2014	kerk & Israël, organisatie, gebed, bijzondere en leerdiensten, kinderen in de erediensten, pastoraat, beheer en kerkrentmeesterschap
KRV mrt 2014	diaconaat, kinderen in de erediensten, pastoraat, liefdes relaties & seksualiteit
KRV apr 2014	jeugdwerk en liefdes relaties & seksualiteit
KRV mei 2014	vorming & toerusting, liefdes relaties & seksualiteit, jeugdwerk, organisatie, ziekte & genezing
KRV juni 2014	voorwoord, rentmeesterschap & gerechtigheid, vorming & toerusting
KRV sept 2014	evangelisatie en eindredactie
CoV jan 2012	ziekte en genezing
CoV apr 2013	(groot)huisbezoek
CoV nov 2013	(groot)huisbezoek

Inhoudsopgave

Inleiding	6
1. Visie op de gemeente	7
1.1 Visie op de gemeente	7
1.2 Identiteit	7
1.3 Roeping	7
1.4 Historisch overzicht	8
1.5 Huidige situatie	8
1.6 Beeld van de gemeente	9
1.7 Punten van zorg	9
1.8 Kansen en uitdagingen	10
1.9 Kerk & Israël	10
1.10 Aanvullende principe uitspraken	10
2. Organisatie	11
2.1 Organisatiestructuur	11
2.2 Verkiezing van ambtsdragers	11
2.3 Pastorale zorg	12
2.4 De wijkgemeenten en de rol van het AK	12
3. Prediking en Gebed	13
3.1 De prediking van de verzoening	13
3.2 De gemeente	13
3.3 Het geloofsleven	13
3.4 Gebedsleven en geestelijke strijd	14
4. Kerk en eredienst	15
4.1 Taal van het volk	15
4.2 Liederenkeuze en instrumentarium	15
4.3 Bijzondere diensten	15
4.4 Leerdiensten	16
4.5 Kinderen in de erediensten	17
5. Pastoraat	18
5.1 Huisbezoek	18
5.2 Wijkcontactavond (WCA)	18
5.3 Bezoekbroeder	18
5.4 Pastoraal team	18
6. Diaconaat	20
6.1 Diaconie vanuit Bijbels perspectief	20
6.2 Huidige diaconale situatie	21
7. Catechese	22
8. Jeugdwerk	23
8.1 Jeugdwerk algemeen	23
8.2 Huidige inrichting jeugdwerk	23
8.3 Beleid met het oog op de toekomst	24

9.	Evangelisatie	25
10.	Vorming en Toerusting	27
11.	Beheer en kerkrentmeesterschap	28
11.1	Taken	28
11.2	Kerkgelegenheid	28
12.	Kerkelijke en levensbeschouwelijke onderwerpen	29
12.1	Liefdesrelaties en seksualiteit	29
12.2	Ziekte en genezing	30
12.3	Rentmeesterschap en gerechtigheid	31
12.4	Begraven en cremieren	31
13.	Evaluatie	32
	Bijlage 1: taken en bevoegdheden Algemene Kerkenraad	33
	Bijlage 2: reglement jeugdraad 12-	35
	Bijlage 3: liefdesrelaties en seksualiteit	39
	Bijlage 4: ziekte en genezing	46
	Bijlage 5: gemeentezang	52

Inleiding

De titel van dit beleidsplan is 'Discipelschap'. Deze titel is gekozen omdat discipelschap essentieel is voor de christelijke gemeente en voor de individuele gelovige. Een discipel is iemand die Jezus Christus kent als Heiland en redder en een levende relatie met Hem heeft. Een discipel is iemand die als leerling van de Heere Jezus, leeft voor Gods aangezicht en Hem is toegewijd. Het gaat hierbij om de keuze voor de ene God, die Heer is over het hele leven, en tegen de vele goden die verschillende terreinen van het leven beheersen. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, want in onze seculiere samenleving kost het moeite en volharding om het leven te beleven voor Gods aangezicht. We leven in een cultuur waaruit God verdwenen lijkt. Voor je het weet lijkt Hij ook te zijn verdwenen uit je eigen leven. Navolging, discipelschap, is in onze tijd dan ook een gevecht tegen de secularisatie van je eigen leven, tegen een leven waarin God geen noemenswaardige plaats (meer) heeft. Jezus roept ons tot fulltime discipelschap.

Discipelschap raakt ook onze missionaire opdracht: 'Maak alle volken tot Mijn discipelen (...) hen lerend alles wat Ik u geboden heb in acht te nemen' (Matth. 28:19). Een gemeente is missionair als haar leden in het dagelijks leven discipel zijn van Jezus Christus, in daad en woord. De titel, discipelschap, verwoordt wat wezenlijk is voor de christelijke gemeente en daarmee ook voor haar beleid.

Vorig versus huidig beleidsplan

Als u het vorige beleidsplan naast het huidige legt, dan zult u veel overeenkomsten aantreffen. Dat wil niet zeggen dat we niet uitvoerig opnieuw met elkaar hebben nagedacht over de inhoud ervan. Vooral de hoofdstukken 'kerk en eredienst' en 'kerkelijke en levensbeschouwelijke onderwerpen' hebben veel van onze aandacht gevestigd. Enkele onderdelen daarvan zijn, op grond van voortdurende bestudering en toetsing, herschreven. Waar nodig is in de bijlagen van dit beleidsplan nadere uitleg en toelichting gegeven.

Uiteraard hebben we ons ook afgevraagd welke beleidsvoornemens uit het vorig beleidsplan zijn uitgevoerd en welke nog niet. Wat de laatste categorie betreft: in het geval onze inzichten op die punten niet gewijzigd zijn, zijn deze opnieuw opgenomen. Bleken onze inzichten wel gewijzigd, dan zijn die beleidsvoornemens of vervallen of in aangepaste vorm opnieuw verwoord. Daarnaast zijn er nieuwe beleidsvoornemens geformuleerd.

Tijdens de looptijd van het vorige beleidsplan, hebben beleidswijzigingen plaatsgevonden die niet als zodanig als voornemens te vinden waren, maar waar we als kerkenraad wel het belang van inzagen. Waar nodig hebben we u daarover gehoord (ruimte voor gezangen en psalmen in de nieuwe berijming) of u daarover geïnformeerd (bijvoorbeeld over het gebruik van een andere catechesemethode).

We hopen dat u dit beleidsplan positief ontvangt. Wij vragen om uw of jouw voortdurende voorbede voor het werk in onze gemeente. Ook voor dit beleidsplan 2014-2019 geldt het woord van Psalm 127: 'Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan.' Moge dit beleidsplan in afhankelijkheid van Zijn zegen dienstbaar zijn aan de instandhouding van de verdere opbouw van Zijn gemeente te IJsselmuiden/Grafhorst.

IJsselmuiden, september 2014

Namens de kerkenraad,

W. Holtland, preses

J. Hofstede, scriba

1. Visie op de gemeente

'maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alles toe zouden groeien naar Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde.' (Ef 4:15-16)

1.1 Visie op de gemeente

Onze visie is gebaseerd op het geloof dat Jezus Christus het Hoofd is van de gemeente. De gemeente is Zijn lichaam. Door Zijn sterven en opstanding heeft Hij het heil verworven: de verzoening voor Israël en de volkeren.

Door Zijn Woord en Geest deelt Hij, wereldwijd en de eeuwen door, dat heil uit aan mensen. Wij worden opgeroepen tot geloof en bekering. Iedere gelovige is persoonlijk verbonden met Jezus Christus en onderling zijn de gelovigen met elkaar verbonden: Hoofd en leden van één lichaam.

Omdat wij geloven dat God tot ons spreekt door de Bijbel, speelt dit boek een belangrijke rol in het leven van de gemeente. In de kerk staat dan ook de preekstoel met een open bijbel centraal. Samen oefenen we ons in het luisteren naar en begrijpen van de woorden van God. Zijn woorden dagen de mens uit tot een reactie. Daarom gaat het in onze gemeente behalve om luisteren ook om antwoorden. Wij geven Hem antwoord door gebed, zang en daden van liefde. Zo leven we voor Hem.

We zijn echter ook gemeente voor elkaar en de mensen om ons heen. We verlangen een gemeenschap te zijn die gekenmerkt wordt door gastvrijheid en vrede. Een gemeenschap waar het leven met zijn hoogten en diepten geleefd kan worden met God en elkaar. Bovendien een gemeenschap die getuigt van Jezus Christus opdat steeds meer mensen, dichtbij en verder weg de stem van God horen en Jezus willen volgen.

1.2 Identiteit

Als (wijk)gemeente weten wij ons onderdeel van het ene, wereldwijde lichaam van Jezus Christus. Wij staan in de protestantse traditie en hebben onze plaats in het geheel van de Protestantse Kerk Nederland (PKN). Binnen de PKN zijn wij een (wijk)gemeente die zich rekent tot de modaliteit van de Gereformeerde Bond. Wij aanvaarden de Bijbel als Gods Woord en weten ons verbonden met de gereformeerde belijdenisgeschriften waarin de bijbelse leer samenvattend is verwoord. Dit is het uitgangspunt bij al onze activiteiten waarin naast de versterking van het persoonlijk geloof en de onderlinge band, het christen-zijn in de samenleving en het getuige-zijn van Christus in deze tijd centraal staan.

1.3 Roeping

Op grond van de hierboven omschreven visie en identiteit, weten we ons als (wijk)gemeente geroepen tot:

- het dienen van God, onder andere tot uiting komend in gehoorzaamheid en lofprijzing;
- het dienen van elkaar, waarbij gedacht kan worden aan onderling pastoraat en gemeenteopbouw;
- het dienen van de wereld door verkondiging en ondersteuning.

Enerzijds hebben we dus een interne taak: de gerichtheid op God en elkaar, om persoonlijk en als gemeente te leven uit Zijn genade. Zo is de gemeente een schuilplaats van God in deze wereld. Anderzijds hebben we ook een externe taak: om met het Woord de wereld in te gaan en christelijke barmhartigheid te betonen. Zo zijn we als gemeente niet alleen een schuilplaats, maar ook een uitvalsbasis.

1.4 Historisch overzicht

Het evangelie werd al voor het jaar 1200 in onze streken gepredikt. Rond die tijd werd het eerste kerkje in IJsselmuiden gebouwd. Sinds de middeleeuwen wordt Gods Woord verkondigd in ons dorp. Na verloop van tijd moest men echter, zowel ten aanzien van de prediking als de liturgie vaststellen dat deze niet geheel in overeenstemming was met het Evangelie. Dat leidde tot de Hervorming die in IJsselmuiden omstreeks 1580 plaatsvond. De geschiedenis van onze gemeente begint in 1582 met de stichting van een Nederduits Gereformeerde (later Nederlands Hervormde) Gemeente.

Helaas is in de vorige eeuw onze gemeente getroffen door meerdere scheuringen. Rond 1930 werd ds. J. Keller afgezet. Ruim 200 leden scheidden zich destijds af van de gemeente. Verschil van inzicht ten aanzien van de invulling van de derde predikantsplaats heeft eind jaren tachtig, begin jaren negentig, mede geleid tot het ontstaan van de hervormde gemeente 'De Hoeksteen' waarna een aanzienlijk aantal gemeenteleden onze gemeente heeft verlaten. Daarna hebben begin 21ste eeuw de ontwikkelingen rond het Samen op Weg-proces, waarbij onze gemeente is opgegaan in de Protestantse Kerk in Nederland, geleid tot de afscheiding van 450 gemeenteleden in de Hersteld Hervormde Kerk.

In de afgelopen jaren hebben we onder begeleiding van de visitatiecommissie nagedacht over de vraag hoe de wijkkerkeraden in onze gemeente de eenheid binnen de gemeente kunnen bewaren en toch ruimte kunnen geven aan de verschillen die er zijn tussen de beide wijken. Na bezinning hierop hebben de algemene kerkenraad en de wijkkerkenraden uitgesproken dat zij:

1. samen als één Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst verder willen;
2. als wijkgemeentes elkaar de ruimte geven bij de uitvoering van het 'gemeente-zijn' zoals neergelegd in de afzonderlijke beleidsplannen;
3. alle identiteitsgebonden kerkenwerk onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraden brengen.

Dit is ook de basis waarop wij als wijkgemeente binnen de Hervormde Gemeente IJsselmuiden/Grafhorst de gehele gemeente willen blijven dienen.

We zijn dankbaar dat God, ondanks alles, al eeuwenlang met Zijn Geest in onze gemeente wil werken en dat we dagelijks Zijn zegeningen ervaren.

1.5 Huidige situatie

De gemeente heeft per januari 2014 ruim 2150 leden. In tabel 1 is de omvang van het ledenbestand per wijk en per leeftijdsgroep weergegeven. Hierbij is de verdeling tussen de wijken weergegeven na wijziging van de wijkgrenzen die medio 2013 heeft plaatsgevonden.

Leeftijdsgroep	Wijk I	Wijk II	Totaal	%
0 - 11	154	224	378	18%
12 - 23	157	236	393	18%
24 - 35	112	193	305	14%
36 - 49	129	192	321	15%
50 - 69	209	239	448	21%
70+	151	155	306	14%
Totaal	912	1239	2151	100%

De belangrijkste mutaties in de kerkelijke kaart over de periode 2008 tot en met 2013 (vorige beleidsperiode) zijn:

	Wijk I	Wijk II	Totaal
gedoopte kinderen	109	130	239
belijdenis afgelegd	100	112	212
overleden	93	47	140
overgekomen uit een andere gemeente	116	149	265
vertrokken naar een andere gemeente, uitschrijving of naar andere kerk, totaal	35	289	324

1.6 Beeld van de gemeente

Wij mogen ons gezegend weten met de goede belangstelling voor de kerkdiensten die op zon- en feestdagen gehouden worden. Dankbaar zijn wij voor het grote aantal kinderen en jonge mensen dat onze kerkdiensten bezoekt. Dit is zó opvallend dat veel gastpredikanten hier verbaasd over zijn. Ook de betrokkenheid en het meeleven van een grote groep jongeren zijn verheugend. De catechisaties, de vele verenigingen, clubs, diverse kringen en overige activiteiten worden over het algemeen goed bezocht. Veelal wordt er een sterke onderlinge verbondenheid ervaren. Zorgen zijn er over het afnemen van de kennis van de gereformeerde belijdenisgeschriften onder jongeren. Het is onze uitdaging deze oude geschriften opnieuw actueel te maken voor jong en oud.

De gemeenteleden voelen zich sterk met elkaar verbonden. Dit uit zich bijvoorbeeld in het meeleven met het wel en wee van anderen in gebed en door het sturen van kaarten. Vanzelfsprekend zijn er vele onderlinge vriendschapsrelaties bij oud en jong. Een punt van zorg hierbij is dat de onderlinge verbondenheid wellicht meer gebaseerd is op vriendschapsrelaties dan op het zich samen lid weten van de gemeente van onze Heere Jezus Christus.

Tot slot zijn we dankbaar voor een groeiende verbondenheid in de relatie tussen de Hervormde scholen en onze kerkelijke gemeente, waarbij gezin, kerk en school bij elkaar aansluiten.

1.7 Punten van zorg

Naast de vele zegeningen die wij kennen, zijn er echter ook punten van zorg. Hieronder worden de belangrijkste genoemd.

Geloofszekerheid

In onze gemeente zijn grote verschillen met betrekking tot de beleving van geloofszekerheid. Een deel van de gemeenteleden worstelt met de vraag of de genade ook voor hen is. Deze gemeenteleden zijn zeer trouw in de kerkgang, maar durven niet deel te nemen aan het Heilig Avondmaal. Deze onzekerheid kan in bepaalde gevallen ontstaan zijn tijdens de opvoeding. Hierdoor kan men soms te weinig toekomen aan het leven uit en voorleven van de liefde van Christus in het dagelijks leven. Bij een ander deel van de gemeenteleden is er juist sprake van een te weinig diepgaande doorleving van het wonder van de genade van Jezus Christus voor verloren zondaren. Er is een haast vanzelfsprekende deelname aan het Heilig Avondmaal zonder dat er sprake is van een herkenbare christelijke levensstijl.

Generatiekloof

De generatiekloof is ook binnen onze gemeente zichtbaar. Jongeren vragen om aanpassingen in de kerkdienst, vooral in de liturgie, terwijl een deel van de ouderen daar terughoudend in wil zijn. De uitdaging blijft om beide groepen op elkaar betrokken te laten zijn en om te voorkomen dat de wegen (te ver) uit elkaar gaan.

Secularisatie

Ook in ons dorp staat de secularisatie niet stil. Ook wij worden beïnvloed door de wereld om ons heen. De tendensen in de samenleving zijn niet hoopgevend. Godsdienst betekent steeds minder voor grote delen van het leven en samenleven van de mensen. We leven in een post-christelijk tijdperk en daarmee zijn wij een minderheid geworden.

Door de volle agenda's en hoge arbeidsparticipatie is er nauwelijks tijd voor bezinning, zingeving en het onderhouden van relaties. De hoge werkdruk, maar ook de snel veranderende maatschappelijk en culturele ontwikkelingen kunnen er toe leiden dat opgedane kennis van Gods Woord en een christelijke levensvisie onvoldoende beklijft.

De uitdaging is om tijd en wegen te vinden om elkaar te helpen de invloed van de tijdgeest en de moderne cultuur te weerstaan en het Evangelie handen en voeten geven in onze omgeving. We zoeken hierbij naar een balans tussen het verstaanbaar in de samenleving aanwezig zijn en het behouden van de waardevolle elementen uit onze traditie.

Pastorale zorg

De veranderingen in de maatschappij zorgen ook voor een toenemende vraag naar pastorale zorg. De intensiteit en de complexiteit van de pastorale zorg worden steeds groter. Het is daarom onze zorg om voldoende toegeruste pastorale vrijwilligers en/of medewerkers te hebben, zodat wij op een betrokken wijze naar elkaar kunnen blijven omzien.

Talenten

Elk lid van de gemeente heeft zijn of haar eigen, door God gegeven, gaven en talenten om Hem te dienen en bij te dragen aan de opbouw van de gemeente. Wij vinden het heel belangrijk om elkaar op te roepen en te stimuleren om deze talenten ook daadwerkelijk in te zetten. Onze wens is dat er meer gaven en talenten herkend en ingezet kunnen worden naar mogelijkheden en behoeften.

1.8 Kansen en uitdagingen

Ondanks veel factoren in de samenleving die bedreigend zijn, bieden de hierboven genoemde ontwikkelingen ook kansen. We mogen de zoekende mens van de 21ste eeuw een genadig God en de liefde van Christus laten zien! Samen met andere kerken en gemeenten mogen wij het evangelie laten klinken en zichtbaar maken. De secularisatie en modernisering van de maatschappij, vraagt inventiviteit (vindingsrijke) en creativiteit om de kloof te overbruggen en passende hulp te bieden. Ook de hedendaagse drukke mens blijft een sociaal wezen dat zoekend is. Dit biedt ons als gemeente de gelegenheid hem/haar op te nemen in onze verbanden en zo de goede boodschap mee te geven. Het grote aantal jongeren biedt perspectief voor de toekomst. Het laat ons zien dat God doorgaat met Zijn werk, maar het is onze verantwoordelijkheid hen op een positieve manier aan onze gemeente te binden en bij de gemeente betrokken te laten zijn.

1.9 Kerk & Israël

Wij voelen ons onlosmakelijk verbonden met Israël. Het volk Israël is volgens het Oude Testament het uitverkoren volk van onze Heiland. Deze verkiezing en de verbondsbelofte die de Heere daarbij gegeven heeft, blijven daarmee altijd van kracht, ook in deze tijd. Daarmee is onze christelijke traditie niet los te zien van de Joodse traditie. Om die reden blijven wij ook de verbinding met Israël zoeken. Wij willen het gesprek over Kerk en Israël binnen onze gemeente verder stimuleren.

Beleidsvoornemen:

We willen ons nader bezinnen op onze verbondenheid met Israël en op de vraag op welke wijze wij verder invulling kunnen geven aan deze verbondenheid.

1.10 Aanvullende principe uitspraken

De kerkenraad en leden van wijk II van de Hervormde Gemeente IJsselmuiden/Grafhorst willen, geleid door de Heilige Geest, een bijbelgetrouwe gemeente zijn van onze Heere Jezus Christus. We belijden dat het bestaan van onze gemeente Zijn werk is en dat Hij ons wil gebruiken in Zijn dienst.

Wij willen (graag) groeien naar (geestelijke) volwassenheid op alle terreinen van het geloofsleven. Zoals Timotheüs, door Paulus aangespoord, wilde groeien in het geloof, willen wij graag groeien in genade, liefde en liefdebetoon.

Wij verlangen ernaar een dienende gemeente te zijn met plaats voor zowel jongeren als ouderen, een gemeente met missionaire en diaconale bewogenheid. Wij zien de gemeente als een herberg, waarin de leefregels van onze Heiland nageleefd worden.

Wij verlangen er naar om los te komen van het teveel op onszelf gericht zijn als gemeente en willen de ons gegeven energie gebruiken in Zijn koninkrijk.

Met betrekking tot wijk I willen wij werken aan een volwassen, respectvolle relatie met erkenning van elkaars identiteit.

2. Organisatie

Christus heeft, om Zijn gemeente te hoeden, te bewaren en (terug) te brengen tot wat haar in Hem geschonken is, de ambten ingesteld. Een ambtsdrager heeft de taak de gemeenteleden toe te rusten. Onze Heere Jezus, de Koning van de kerk, neemt mensen in dienst om zijn gemeente te regeren en te verzorgen. De apostel Paulus zegt het zo: 'En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus' (Efeze 4:11, 12).

De kerkenraad van wijkgemeente II bestaat bij aanvang van deze beleidsplanperiode uit 25 leden:

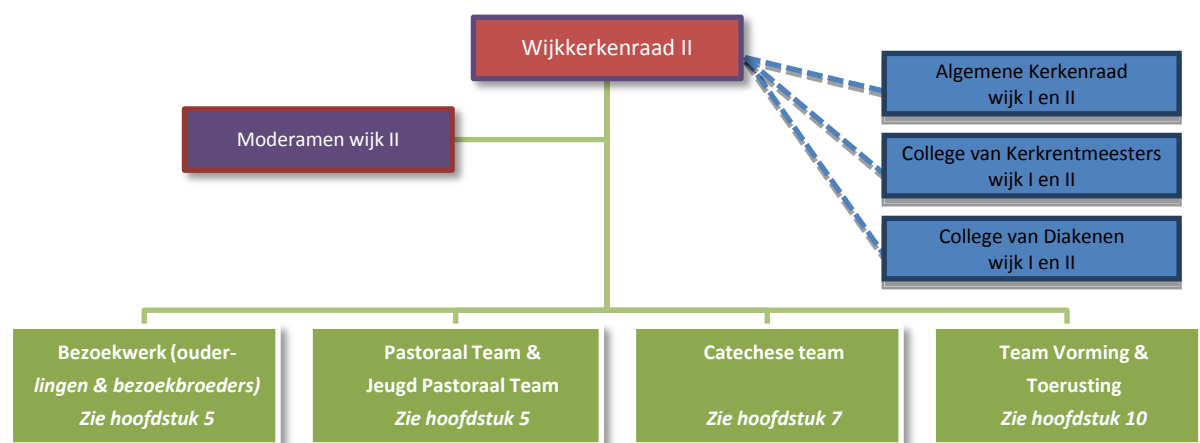
- 1 predikant
- 15 ouderlingen
- 3 ouderling-kerkrentmeesters
- 6 diakenen

Enkele ambtsdragers hebben een specifieke taak. Het betreft één jeugdouderling, één evangelisatieouderling, één scriba en één preses (voorzitter). Het streven is om de kerkenraad een afspiegeling te laten zijn van de wijkgemeente.

2.1 Organisatiestructuur

In de afgelopen jaren is de kerkenraad door het steeds toenemende werk, uitgegroeid tot een aantal van 25 personen. Dit is een groot aantal en om toch effectief te kunnen werken en toe te komen aan de wezenlijke opdracht van een ambtsdrager is het nodig om het werk goed te organiseren. Het moderamen speelt een belangrijke rol bij de voorbereiding van de te nemen besluiten en voorziet de kerkenraad van gefundeerde adviezen. Het moderamen van wijkgemeente II bestaat uit één predikant, één preses, één scriba, één ouderling en één diaken. Momenteel heeft ook een ouderling-kerkrentmeester zitting in het moderamen. Daarnaast zijn er diverse commissies en werkgroepen, soms op tijdelijke basis, die plannen bedenken en/ of uitvoeren, ter ondersteuning van de kerkenraad. Deze commissies en werkgroepen kunnen alleen een adviserende taak krijgen, de verantwoordelijkheid ligt te allen tijde bij de kerkenraad.

In een schema ziet het er als volgt uit:

2.2 Verkiezing van ambtsdragers

Ambtsdragers worden gekozen door belijdende gemeenteleden. We geloven dat de verkiezing van ambtsdragers geen mensenwerk is, maar dat Gods stem hierdoor mag klinken. Aan de hand van de door de gemeente ingediende namen, zal de kerkenraad dubbeltallen opstellen. Wij zullen hierbij kiezen voor mannelijke gemeenteleden. Verder zullen we eerstelijnsfamilieleden (vader, zoon, schoonzoon, broer en zwager) van zittende ambtsdragers in onze wijkgemeente uitsluiten. Het is gelukkig nog niet voorgekomen dat het uitsluiten van eerstelijnsfamilieleden er voor heeft gezorgd dat vacatures zeer lang onvervuld blijven. We hopen dit vast te kunnen houden, maar mocht dit in

de toekomst wel gebeuren, dan houdt de kerkenraad zich het recht voor om eerstelijns familieleden op het dubbeltal te zetten. Bij deze situatie is het niet gewenst dat deze familieleden elkaar treffen in de verschillende colleges.

2.3 Pastorale zorg

De predikant verleent samen met de ouderlingen pastorale zorg. De regel is dat er eens in de twee jaar bij alle gezinnen die in onze gemeente staan ingeschreven een regulier huisbezoek wordt afgelegd. Het is mogelijk dat een ouderling zich laat vergezellen door een diaken of bezoekbroeder.

Voor het patoraal team geldt dat het in overleg met de predikant wordt ingezet in het bijstaan van gemeenteleden. De leden van dit team zijn hiervoor door de wijkkerkenraad benoemd en hebben ten overstaan van de kerkenraad geheimhouding beloofd. Zie hoofdstuk 5 voor een nadere toelichting op het pastoraat.

2.4 De wijkgemeenten en de rol van het AK

De hervormde gemeente van IJsselmuiden/Grafhorst is verdeeld ,in twee wijkgemeenten. De wijkkerkenraden zijn zich ervan bewust dat er gemeenteleden zijn die een uitgesproken voorkeur hebben om tot de andere wijkgemeente te behoren dan tot die waarin ze wonen. De kerkorde biedt daarvoor de mogelijkheid van overschrijving (perforatie).

Bij de doordenking van de verdeling van de taken en bevoegdheden hebben de algemene kerkenraad en wijkkerkenraden uitgesproken dat zij:

- Samen als één Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst verder willen;
- Als wijkgemeentes van wat uiteenlopende identiteit elkaar de ruimte willen geven bij de uitvoering van het 'gemeente-zijn', zoals neergelegd in de afzonderlijke beleidsplannen;
- Alle identiteitsgebonden kerkenwerk onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraden brengen.

Een nadere uitwerking van de taken van de algemene kerkenraad en de wijkkerkenraden is te vinden in bijlage 1. De tekst in deze bijlage is de schriftelijke uitkomst van de bezinning op de taakverdeling tussen de algemene kerkenraad en de wijkkerkenraden die onderdeel is geweest van het recent gehouden visitatietraject. Onder andere deze gewijzigde structuur, maar ook de veelheid aan taken en verantwoordelijkheden, maakt dat een nadere bezinning op een optimaal werkend organisatiestructuur binnen onze wijkgemeente nodig is.

Beleidsvoornemens:

- Aanscherping taken en verantwoordelijkheden van commissies en werkgroepen;
- Structuur bedenken voor goede communicatie vanuit de kerkenraad naar de commissies, werkgroepen en de gemeente.

3. Prediking en Gebed

De prediking die wij in onze wijkgemeente voorstaan is de gereformeerde prediking, waarbij het uitgangspunt is dat de Bijbel zowel de bron als de norm is voor de prediking. Deze prediking moet betrokken zijn op de tijd waarin wij leven. Hierbij vinden wij het heel belangrijk dat de gereformeerde leer, zoals verwoord in de reformatische belijdenisgeschriften (de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels), op evenwichtige wijze en in verstaanbare taal vertolkt wordt. We herkennen daarin de Bijbelse boodschap van genade voor zondaren. De Bijbel en de daarop gegronde belijdenisgeschriften bepalen onze visie op de verzoening en de inhoud van de prediking, op de gemeente en het geloofsleven van de gemeenteleden.

3.1 De prediking van de verzoening

Gods spreken tot de mens is een spreken met twee woorden. Het heil dat God in Christus uit genade schenkt, impliceert meteen de verlorenheid waarin de mens zich buiten dat heil bevindt (Johannes 3:16). Aan deze verlorenheid draagt de mens zelf alle schuld en het heil in Christus is enkel genade. Het is een verlorenheid waaruit de mens zichzelf niet redden kan, de verlossing door Christus wordt verwezenlijkt in de toepassing door de Heilige Geest, zonder medewerken van de mens (Dordtse Leerregels III/IV, 12). Deze twee zijden van Gods spreken over de mens horen we ook in de prediking. God belooft in Christus Jezus ons uit genade alles te geven wat wij voor onze eeuwige vrede nodig hebben; tegelijk eist Hij de volledige overgave aan Hem in geloof en liefde. De prediking beweegt zich zo tussen eis en belofte, waarbij de gemeente telkens van de eis op de belofte en van de belofte op de eis wordt geworpen. Zo klinken in de prediking kennis van zonde en van vergeving, belijdenis van schuld en vrijspraak, erkennen van verlorenheid en ontvangen van verlossing. Omdat wij het van onschatbaar belang vinden dat de gemeente kennis heeft aan deze hoofdzaken van het geloof – ellende, verlossing en dankbaarheid – hechten wij eraan dat in de leerdienst aan de hand van de reformatische belijdenisgeschriften deze zaken aan de orde komen.

3.2 De gemeente

De prediking van de belofte van het evangelie klinkt in het midden van de gemeente van onze Heere Jezus Christus. De gemeente is verbondsgemeente. Ze is dit niet vanwege haar geloof, haar hoop of haar liefde, maar alleen op grond van de roeping waarmee God haar in Zijn genade en trouw uit de wereld geroepen heeft (Handelingen 2:39, 1 Korinthe 1:2). De gemeente wordt hiermee op een hoog niveau gezet. Dat betekent echter niet dat ieder lid van de gemeente automatisch deelt in het heil van het evangelie. God roept ons tot geloof en bekering: als Hij door Zijn Woord in ons leven binnentreedt, stelt Hij ons verantwoordelijk. Hij vraagt een persoonlijk beleden en beleefd geloof en zoekt de vrucht hiervan in ons leven. Ongeloof is zonde, waardoor de toorn van God op ons blijft (Johannes 3:36). Binnen de gemeente moet de oproep tot geloof en het onderzoeken van onszelf of we werkelijk in het geloof zijn, blijven klinken (2 Korinthe 13:5). Deze oproep moet onlosmakelijk verbonden zijn met het zoeken van de vrucht in het dagelijks leven (Nederlandse Geloofsbelijdenis 24).

3.3 Het geloofsleven

Het geloof is een vast vertrouwen dat niet alleen anderen, maar ook mij de zaligheid door God uit genade is geschonken (Heidelbergse Catechismus, antw. 21). De gelovige kent de persoonlijke omgang met God. In vertwijfeling weet hij zich bewaard, in teleurstellingen blijft hij hopen op God. Hij kent zijn schuld voor God maar weet ook van vergeving omwille van het offer van Christus. Hij ervaart de liefde van God in zijn hart en voelt berouw over het kwaad dat hij tegen God gedaan heeft. Het is de geloofservaring zoals we die tegenkomen in de Psalmen, bij Jeremia, Habakuk en Paulus, maar ook bij Jezus Zelf, Die als de Leidsman en Voleinder van het geloof in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, maar Hij zonder zonde (Hebr. 4:16). Zoals alle gelovigen verschillen in hun dagelijkse ervaringen, onderscheiden ze zich ook van elkaar in hun geloofservaringen of juist in het afwezig zijn daarvan. In de prediking komt het erop aan dat ook de enkeling zich aangesproken weet in zijn of haar eigen omstandigheden en het Woord van de levende God als daarop van toepassing hoort verkondigen. Zo krijgt de prediking van het evangelie weerklink in de harten van de hoorders en roept daaruit de geloofsbelijdenis en de lofzang te

voorschijn. En de gelovigen vinden elkaar, ondanks hun verscheidenheid, omdat ze allen door Christus gevonden zijn.

3.4 Gebedsleven en geestelijke strijd

In het leven met God komen we strijd tegen. Geestelijke strijd tegen de duivel, de wereld en het verkeerde in onszelf. In de wereld waarin we leven is een strijd gaande tussen de macht van God en de macht van de boze. We mogen weten dat Jezus overwonnen heeft op Golgotha, maar dat neemt niet weg dat wij elke dag nog strijd hebben te leveren. In deze strijd is het gebed een essentieel onderdeel van de geestelijke wapenrusting (Efeze 6).

Om Gods rijk te bouwen kunnen we met elkaar allerlei kerkelijke activiteiten organiseren, maar uiteindelijk wordt daar de geestelijke strijd niet mee gewonnen. In de geestelijke strijd overwinnen we als we op onze knieën gaan en God bidden om voor ons te strijden.

Naast alle voornemens voor activiteiten die we in dit beleidsplan zullen beschrijven, willen we niet uit het oog verliezen dat al onze activiteiten nutteloos zijn als ze niet door het gebed zijn gedragen. Daarom willen we met ingang van deze beleidsplanperiode extra aandacht vragen voor de rol van het gebed in zowel het persoonlijk geloofsleven als het gezamenlijke gemeenteleven.

Bid en werk. Het is een bekende uitdrukking die we echter nergens tegen komen in de Bijbel. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat we niet in beweging moeten komen, zeker wel, maar het werken moet volgen op het gebed. Als we bidden moeten we het van God verwachten, voordat we zelf weer tot actie overgaan. De uitdaging is om Hem biddend onze vragen voor te leggen, zonder 'onze' randvoorwaarden te scheppen en bereid te zijn om die weg te volgen, die Hij voor ons opent. Wij geloven dat God ons door zijn Woord en Geest de weg wil wijzen.

De Bijbel staat vol met wonderen die God wil doen op het gebed. Denk bijvoorbeeld aan Mozes in Exodus 17, waar het volk Israël overwint als Mozes biddend zijn handen opheft tot God. Een ander voorbeeld staat in 1 Koningen 17-18, waar beschreven staat dat het op het gebed van Elia jarenlang niet regent en dat na één gebed vervolgens de regen uit de hemel stort.

Vanuit een intensief gebedsleven mogen we de kracht en vrijmoedigheid putten om het Evangelie door te geven. Door de focus te leggen op het gebedsleven hopen we te herontdekken wat de kracht van het gebed is en de essentiële rol hiervan in de geestelijke strijd. Van daaruit mogen we weten dat we met Christus meer dan overwinnaars zijn (Romeinen 8:37).

Beleidsvoornemen:

Wij willen ons graag bezinnen op de rol van het gebed in zowel het persoonlijke geloofsleven als het gezamenlijke gemeenteleven.

4. Kerk en eredienst

De eredienst is een bijzondere bijeenkomst naast alle andere bijeenkomsten van de gemeente. In de eredienst wil God zijn gemeente in het bijzonder ontmoeten, Hij is daar aanwezig en spreekt tot ons door Woord en Geest. Het gaat in de eredienst om de gemeenschap tussen God en zijn gemeente.

4.1 Taal van het volk

De liturgie dient tot Gods eer en opbouw van Zijn gemeente. Mede gelet op de traditie van onze gemeente is voorzichtigheid in liturgische vernieuwing op zijn plaats. Terughoudendheid in de liturgische vernieuwing mag er echter niet toe leiden dat de eredienst een samenkomst voor ingewijden wordt. Het is vanuit onze traditie van belang dat bij het verkondigen van het evangelie en het zingen van de gemeente de 'taal van het volk' gebruikt wordt. Het evangelie dient in de eredienst op een begrijpelijke en eerbiedige wijze te worden gebracht. Tot eind 2013 is de oude psalmberijming in gebruik geweest. Het woordgebruik in deze berijming is echter niet altijd meer begrijpelijk en daardoor steeds minder geschikt om de rijkdom van de inhoud te begrijpen en te beleven. Daarom is er naast de oude berijmde psalmen ruimte voor nieuw berijmde psalmen die beter te begrijpen zijn voor jong en oud.

In het kader van het roulatiesysteem spreken de wijkkerkenraden de intentie uit dat jaarlijks een nader over een te komen aantal diensten geleid zal worden door de predikant van de andere wijk. Inmiddels is deze intentie al deels in werking getreden. In de betreffende dienst zal de liturgie van de wijk die de dienst belegt gevolgd worden. In uitzonderingsgevallen kan de wijkkerkenraad toestemming geven hiervan af te wijken (zie ook bijlage 1).

4.2 Liederenkeuze en instrumentarium

Wij vinden het bijzonder belangrijk dat wij een psalmzingerende gemeente zijn en blijven. De psalmen zijn voor ons onopgeefbaar. Ze gaan rechtstreeks terug op de tekst van de Bijbel en bezingen de hoogte- en dieptepunten van het leven van de gelovige. Wij zingen naast psalmen ook andere liederen, omdat wij geloven dat dit ook een Bijbelse opdracht is. Daarbij kiezen wij voor schriftgebonden liederen, die in overeenstemming zijn met het gereformeerde belijden van onze gemeente. Voor de reguliere erediensten maken wij gebruik van de psalmen uit de oude berijming van 1773, de nieuwe psalmberijming (1968), Het Liedboek voor de kerken (1973) en de Hervormde Bundel van 1938. De te kiezen psalmen en liederen moeten goed zingbaar zijn door heel de gemeente en worden begeleid op het orgel. Om recht te doen aan het feit dat wij een psalmzingerende gemeente zijn, zingen wij in ieder geval vier psalmen, waarvan minimaal twee uit de oude berijming. De keuze wordt in vertrouwen bij de voorganger neergelegd.

In bijzondere diensten (uitgezonderd avondmaals- en doopdiensten) kunnen ook liederen uit andere bundels worden gekozen. De voorwaarde is dat dit schriftgebonden liederen zijn en dat ze passen bij de identiteit van de gemeente. De verhouding tussen psalmen en gezangen is dan minder strikt vastgelegd. Er is gelegenheid om wat meer gezangen te zingen, echter zonder de psalmen achterwege te laten. Voor de bijzondere diensten geldt verder dat de liederenkeuze en begeleiding vooraf door de voorganger en een aangewezen adviseur van de liturgiecommissie getoetst moet worden. Ten aanzien van de begeleiding neemt het orgel een belangrijke plaats in. Er is Bijbels gezien echter ook ruimte voor begeleiding door andere instrumenten, die passen bij het eerbiedwaardige en diendende karakter van de dienst. God heeft meerdere van onze gemeenteleden gezegend met muzikale gaven. Wij vinden het mooi als zij de mogelijkheid krijgen om die in te zetten tot eer van Hem en voor de opbouw van de gemeente. Het gaat om het dienen van elkaar in onze gezamenlijke dienst aan God. De begeleiding kent daarmee een dienend karakter.

Op 14 november 2013 jaar is een gemeenteavond over gemeentezang georganiseerd. Voorafgaand aan en na deze bijeenkomst zijn een tweetal brieven verspreid (zie bijlage 5).

4.3 Bijzondere diensten

Als gemeente kennen wij verschillende bijzondere diensten. Als wijk zijn wij verantwoordelijk voor onder andere: doopdiensten, avondmaalsdiensten, een belijdenisdienst, diensten voor anders begaafden, een dienst bij de opening van het winterwerk, een dienst bij de afsluiting van de

vakantiebijbelweek, een Gezin-School-Kerk-dienst, diensten op feestdagen, themadiensten voor jongeren etc. Tijdens deze diensten kan er gebruik gemaakt worden van een andere liturgie en is er ruimte voor een breder palet aan liederen en muziekinstrumenten (zie paragraaf 4.2). Enkele bijzondere diensten willen we hier apart vermelden:

Doopdiensten

In de doopdiensten worden de kinderen van de gemeente rond de doopvont uitgenodigd. De predikant geeft dan op een begrijpelijke wijze onderwijs over de betekenis van het sacrament van de Heilige Doop. Tevens zingen de kinderen dan een lied.

Themadiensten

Elk kwartaal wordt er een dienst speciaal voor en in overleg met jongeren georganiseerd: een themadienst. Hoewel deze dienst speciaal gericht is op jongeren, is de gehele gemeente welkom. In deze diensten worden jongeren betrokken bij de voorbereiding en de uitvoering van de dienst. Zo'n themadienst komt in plaats van de middagdienst op die zondag. In de themadienst kan er op verzoek van de jongeren ruimte gemaakt worden voor zaken die we niet gewoon zijn te doen in reguliere diensten. Te denken valt aan het zingen van de geloofsbelijdenis, Schriftlezing door een jongere e.d. Graag gaan we in de komende beleidsperiode in gesprek met de jongeren van onze gemeente over de inhoud en het verloop van de themadiensten. In deze gesprekken willen we open staan voor initiatieven van onze jongeren, maar willen we ook rekening houden met de breedte van onze wijkgemeente. Aanpassingen in de liturgie, zoals hierboven genoemd, waar al toestemming voor is verleend, blijven, in overleg met de dienstdoende predikant, mogelijk. Als de jongeren graag andere vernieuwingen in de diensten zouden willen zien, verzoeken we hun dit ruim van te voren voor te leggen aan de kerkenraad, zodat er voldoende tijd is een afgewogen besluit te nemen in reactie op het verzoek.

Beleidsvoornemen:

Regelmatiger overleg- en evaluatiemomenten met de jongeren houden over de inhoud en het verloop van de themadiensten.

Tweede feestdagen

Voor de diensten op Tweede Kerstdag, Tweede Paasdag en Tweede Pinksterdag willen we op zoek naar een andere invulling van de dienst, om een zekere afwisseling aan te brengen in de diensten op deze feestdagen. Naast de verkondiging van Gods Woord willen we in de dienst op de tweede feestdag ruimte bieden voor bijvoorbeeld: extra samenzang, zang door een (gelegenheids)koor of vocaal ensemble, declamatie, een instrumentaal intermezzo etc. Bij de vormgeving van deze diensten willen we gemeenteleden actief betrekken.

Beleidsvoornemen:

Zoeken naar een andere invulling van de diensten op de tweede feestdagen, om een zekere afwisseling aan te brengen in diensten op de feestdagen. Graag betrekken we hier gemeenteleden actief bij.

4.4 Leerdiensten

Van oudsher wordt in de ochtenddienst uit een Schriftgedeelte gepreekt. In de middagdienst wordt met name gepreekt vanuit de belijdenisgeschriften, met als doel het onderwijzen van de gemeente vanuit de gereformeerde geloofsleer, gebaseerd op de bijbel. We vinden het belangrijk de leerdiensten in stand te houden. Juist in een sterk veranderende maatschappij waarin we als gemeente - als geheel, maar ook als gemeenteleden afzonderlijk - veel vragen op ons afkrijgen, is het erg belangrijk een goede en evenwichtige kennis van de Bijbel en de gereformeerde belijdenis te hebben. Naast de vragen uit de Heidelbergse Catechismus, valt ook te denken aan kernthema's uit andere belijdenisgeschriften, zoals de Nederlandse Geloofsbelijdenis en eventueel de Dordtse Leerregels als onderwerp van de prediking. Daarnaast bieden leerdiensten een goede gelegenheid om actuele thema's aan de orde te stellen en die te bezien in het licht van de bijbel.

Beleidsvoornemen:

Leerdiensten in stand houden en zo mogelijk uitbreiden door ook gastpredikanten daarin te betrekken.

4.5 Kinderen in de erediensten

Onze gemeente kent grote aantallen kinderen en veel jeugd in de erediensten. De aanwezigheid van de kinderen in onze erediensten is een grote zegen, maar brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Omdat we graag het wonder van Gods liefde en genade over willen brengen aan de nieuwe generaties, is het goed om aandacht te hebben voor de plaats van kinderen in de kerkdienst. We willen graag dat de gehele gemeente betrokken is bij de eredienst met als doel om tot geloof te komen en te groeien in de kennis van het geloof. De kinderen behoren hierin ook hun eigen plek te hebben. Inmiddels zijn daarom initiatieven genomen tot het organiseren van diensten gericht op kinderen (bijvoorbeeld een dienst bij de afsluiting van de vakantiebijbelweek en Gezin-School-Kerk-diensten), het geven van speciaal dooponderricht bij de doopvont en het verzoek aan predikanten om met name in de ochtenddiensten, indien mogelijk, kort specifiek aandacht aan de kinderen te besteden. Dit zijn mooie initiatieven die inmiddels hun plek hebben gekregen binnen onze erediensten.

Als kerkenraad hebben we echter het idee dat we nog meer aandacht moeten schenken aan het vormen van de jongsten van de gemeente en het betrekken van deze doelgroep bij de kerkgang. Dit willen we enerzijds doen door de kinderopas te herstructureren en een meer inhoudelijke invulling te geven, zodat de geloofsoverdracht al op jonge leeftijd kan beginnen. Daarnaast willen we de mogelijkheden onderzoeken, of het al dan niet verantwoord en wenselijk is om tijdens de ochtenddienst en/of de middagdienst wekelijks of met een andere regelmaat bijbelonderwijs aan te bieden voor kinderen ouder dan de oppasleeftijd. We willen onderzoeken of we aan de kinderen in de leeftijd van 10-12 jaar tijdens de middagdienst basiscatechese kunnen aanbieden als voorbereiding op de catechese, die op 12-jarige leeftijd begint. Tot slot merken we op dat het bezoek van de zondagschool door kinderen vanuit onze wijkgemeente sterk terugloopt.

Beleidsvoornemens:

Aandacht schenken aan het vormen van de jongsten van de gemeente en het betrekken van deze doelgroep bij de kerkgang:

- herstructureren kinderopas en meer inhoudelijke invulling geven;
- onderzoeken of het al dan niet verantwoord en wenselijk is in de ochtend en/of middag bijbelonderwijs aan te bieden tijdens de kerkdienst;
- onderzoeken of er tijdens de middagdienst basiscatechese aangeboden kan worden aan de groepen 7 en 8 van de basisschool als voorbereiding op de catechese die vanaf de eerste klas van het voortgezet onderwijs start.

5. Pastoraat

"Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed" (Hand. 20:28). In het pastoraat gaat het om de herderlijke zorg in en ten dienste van de gemeente. Ambtsdragers hebben hierin een bijzondere taak en verantwoordelijkheid, maar in het ambt aller gelovigen zijn daarnaast alle gemeenteleden geroepen naar elkaar om te zien en gemeenschap te betrachten. Pastoraat is essentieel in het gemeente-zijn tot opbouw en uitbreiding van Gods Koninkrijk.

5.1 Huisbezoek

Het pastoraat krijgt binnen onze gemeente op verschillende manieren invulling. Door de wijkouderlingen worden eens per twee jaar de pastorale eenheden bezocht, waarbij het de bedoeling is dat het gehele gezin aanwezig is. Gemeenteleden ouder dan 75 jaar worden jaarlijks bezocht. Zo blijven de ouderlingen op de hoogte van wat speelt bij de gemeenteleden en kunnen zij waar nodig in overleg hulp bieden of coördinerend optreden. Voor een goede pastorale bearbeiding van onze wijkgemeente is zij momenteel onderverdeeld in 11 secties, inclusief leden die buiten de grenzen van wijkgemeente II met ons meeleven. Elke sectie heeft zijn eigen wijkouderling. Op de website van de gemeente staat een overzicht van de actuele verdeling van de ouderlinen over de verschillende secties.

5.2 Wijkcontactavond (WCA)

Tijdens de vorige beleidsplanperiode is gestart met een proef "groothuisbezoek". De resultaten waren positief. Dit heeft ertoe geleid de zogenoemde wijkcontactavonden in het leven te roepen. Het doel hiervan is het verbeteren van het onderling contact tussen de gemeenteleden binnen een wijksectie, zodat gemeenteleden elkaar kunnen helpen en bijstaan waar nodig. Deze werkwijze heeft ook het voordeel, dat twee of meerdere mensen méér weten en kunnen dan één, waardoor er beter ingespeeld kan worden op de pastorale vragen en noden die er in een wijk aanwezig kunnen zijn. De wijkcontactavonden worden binnen een sectie georganiseerd met groepen die qua aantal passen in een standaardhuiskamer en dienen eveneens een keer per twee jaar gehouden te worden. De wijkcontactavond kan ondersteund worden door een bezoekbroeder (zie volgende paragraaf).

5.3 Bezoekbroeder

We zien de hoeveelheid werk binnen de kerkenraad toenemen. Om te voorkomen dat de wijkouderlingen onvoldoende aandacht hebben voor hun kerntaken, zal gestart worden met de inzet van bezoekbroeders. Een bezoekbroeder ondersteunt de wijkouderling bij het pastorale bezoekwerk. Hij kan samen met de wijkouderling op bezoek gaan, maar ook zelfstandig bezoeken afleggen. Ook kan ondersteuning verleend worden bij het organiseren van de wijkcontactavonden. Een bezoekbroeder kan tevens bij een nieuwe wijkouderling de continuïteit bewaken. Een aangestelde bezoekbroeder dient ten overstaan van de kerkenraad geheimhouding te beloven.

5.4 Pastoraal team

De gemeente van Jezus Christus heeft de opdracht om naar elkaar om te zien, elkaar te helpen en te steunen. De gemeente is immers het lichaam van Christus en daarom hebben de gemeenteleden de opdracht zorg te dragen voor elkaar. Christus heeft Zijn gemeente gaven gegeven om te gebruiken tot opbouw van de gemeente en tot eer van Hem.

Naar elkaar omzien kan soms zo nodig zijn. Er is veel verdriet en zorg. Mensen lijden soms aan de gebrokenheid van het bestaan, zijn door omstandigheden beschadigd, vereenzaamd. Er kan een periode in het leven zijn dat je behoefte hebt aan een luisterend oor, aan iemand die een tijd met je optrekt, er voor je wil zijn, met je mee wil denken en voor je bidt. Daarom heeft de kerkenraad van wijkgemeente II besloten een pastoraal team in te stellen. Met het pastoraal team van onze gemeente willen wij er voor iedereen zijn, in het verlengde van of als aanvulling op het werk van predikanten, ouderlingen en/of diakenen. De leden van het pastoraal team werken onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad en hebben geheimhouding beloofd.

De vertrouwenspersonen van het pastoraal team hebben hiervoor scholing gevolgd. Deze bestaat uit een tweejarige opleiding van de stichting PPT, namelijk een oriëntatiejaar en een vervolgcursus die meer gericht is op de praktijk. Zij hebben de taak te luisteren, te helpen, orde te brengen in de problemen, waar mogelijk te helpen bij het zoeken naar professionele hulp en te ondersteunen als professionele hulp nodig is. De kerkenraad wil het pastorale team verder inbedden in het geheel van de pastorale zorg, door deze vorm van pastoraat aan te bieden tijdens huisbezoeken.

Jeugdpastoraal team

Omdat kinderen en jongeren hun specifieke leeftijdsgebonden zorgen kennen, heeft de kerkenraad speciaal voor deze doelgroep het jeugdpastoraal team ingesteld. Ook de leden van het jeugdpastoraal team werken onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad en hebben geheimhouding beloofd.

6. Diaconaat

Op welke wijze en wanneer het diakenambt is ontstaan kunt u lezen in de Bijbel. In Hand. 6 wordt beschreven dat er gemor ontstaat van de Grieken tegen de Hebreëen, omdat hun weduwen in het dagelijkse dienstbetoon over het hoofd gezien werden (vers 1). Vanwege dit feit riepen de apostelen de gemeente bijeen om broeders aan te stellen voor de dienst van de barmhartigheid. Er werden zeven diakenen gekozen, die goede getuigenis hadden en vol van de Heilige Geest en van wijsheid waren. Doordat de diakenen werden aangesteld voor de dienst van de barmhartigheid konden de apostelen zich nog meer toeleggen op de woordverkondiging en de volharding in het gebed.

Vanaf dit moment is er sprake van twee ambten, namelijk de woordverkondiging enerzijds en de dienst van de barmhartigheid anderzijds. In navolging van wat Christus ons heeft geleerd en getoond als de grote Diakonos wordt de gehele gemeente geroepen tot diaconaat. *"Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan."* (Joh. 13 vers 15: de voetwassing).

6.1 Diaconie vanuit Bijbels perspectief

De diakenen worden geroepen de mens in nood op te zoeken, de gaven te verzamelen en te bewaren en deze met voorzichtigheid en wijsheid te besteden en de gemeente op te wekken tot dienstbetoon. Dit werk zal met veel gebed, blijmoedigheid, eenvoudigheid en met een bewogen hart, ten dienste van de ander dichtbij en ver weg, moeten geschieden. Naast de uitdeling van de gaven hebben de diakenen ook de opdracht om troostrijke woorden te spreken tot de naaste in nood. Bij de bevestiging in hun ambt beloven de diakenen de hiervoor omschreven taken getrouw en naar hun vermogen te verrichten.

De diakenen zijn speciaal door de Heere uit de gemeente geroepen tot het ambt. Van hun diaconale werk leggen zij in de eerste plaats verantwoording af aan de Heere, maar daarnaast ook aan de gemeente. Dat zij namens de gemeente diaconaal werk uitvoeren wil niet zeggen, dat de gemeente daarmee haar diaconale taak en roeping uit handen heeft gegeven. In Gal. 6 vers 2 worden wij als gemeente geroepen elkaars lasten te dragen en zo de wet van Christus te vervullen.

De dienst aan de naaste krijgt in de eerste plaats gestalte in de eigen gemeente en onder de geloofsgenoten (Gal. 6 vers 10: huisgenoten van het geloof) maar daarnaast ook onder alle in nood verkerende mensen op deze wereld. De diaconie doet dan ook op ieder gemeentelid een beroep om op grond van zondag 21 van de Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 55, de naaste te dienen zowel geestelijk als maatschappelijk:

Zondag 21, vraag en antwoord 55: Vraag: Wat verstaat gij door "de gemeenschap der heiligen"? Antwoord: Eerstelijk, dat de gelovigen, allen een iegelijk, als lidmaten aan de Heere Christus en al Zijn schatten en gaven gemeenschap hebben. Ten andere, dat elk zich moet schuldig weten, zijn gaven ten nutte en ter zaligheid der andere lidmaten gewilliglijk en met vreugde aan te wenden.

Dit houdt in dat men eventuele problemen en noden doorgeeft aan de diakenen. Hierbij kunt u denken aan:

- financiële problemen
- maatschappelijke problemen
- gezinsproblemen
- gezins- en bejaardenhulp
- jongerenbegeleiding
- ouderenzorg
- gehandicaptenzorg

Naast het werk in de eigen gemeente zal er ook hulp moeten worden geboden aan de naaste in nood dichtbij of ver weg. Daarom wordt de gemeente steeds weer opgeroepen om hier aandacht aan te schenken door middel van gaven, gebed en krachten. De gemeente is niet passief bij het diaconaat betrokken, maar actief. Hier kan vooral gedacht worden aan:

- hulp aan mensen in nood, zoals hongerigen en daklozen
- vluchtelingenopvang

- hulp bij projecten, zoals de wederopbouw van een gemeente, die getroffen is door een ramp
- medisch werk
- aandacht voor vervolgte christenen
- verslavingszorg
- bezoeken van gevangenen

Elk gemeentelid moet hierin zijn eigen verantwoordelijkheid dragen, in de eerste plaats tegenover de Heere en in de tweede plaats tegenover zijn naaste en dit naar de mate waarin men zelf van God daarvoor gaven en talenten heeft ontvangen. De Heere roept de rechtvaardigen tot Zijn rechterhand, zij die hongerigen hebben gevoed, dorstigen te drinken hebben gegeven, naakten hebben gekleed en vreemdelingen hebben geherbergd (Matth. 25).

6.2 Huidige diaconale situatie

Voor de huidige diaconale situatie wordt verwezen naar het beleidsplan van de diaconie van de Hervormde Gemeente van IJsselmuiden en Grafhorst. We zijn dankbaar voor de goede samenwerking die er bestaat binnen de diaconie van IJsselmuiden en Grafhorst. In de vorige paragraaf is aangegeven dat de gemeente reeds actief betrokken is bij enkele diaconale taken. Daarbij is het voornemen van de wijkkerkenraad deze taken in overleg met de Diaconie verder uit te (laten) bouwen. Daarbij moet niet alleen een beroep worden gedaan op volwassen gemeenteleden, maar ook nagedacht worden op welke wijze de jeugd daarin betrokken kan worden. Bij dit Jeugddiaconaat kan de jeugd een eigen taak krijgen bij bijvoorbeeld evangelisatie, het stimuleren van diaconale bewogenheid bij acties of het bieden van hulp in eigen gemeente of daarbuiten. Bij het ontwikkelen van diaconale/missionaire projecten zal er afstemming nodig zijn met de programma's of acties van de jeugdclubs, verenigingen, IZB en GZB-commissie.

Beleidsvoornemens:

- Het leggen van contact met een (wijk)gemeente in bijvoorbeeld een grote plaats om daar praktisch en financieel hulp te bieden (2015-2016). Gemeenteleden kunnen hier actief bij betrokken worden. Hierdoor wordt deze (wijk)-gemeente geholpen en wordt leden van onze gemeente de gelegenheid geboden daadwerkelijk dienstbaar te zijn aan onze naaste.
- Nadenken over de mogelijkheden en taken van jeugddiaconaat (2015).

7. Catechese

Doel van de catechese is het overdragen van kennis van de Bijbel en de geloofsleer van de kerk om gemeenteleden te brengen tot een levende relatie met onze Heere Jezus Christus en hen, na het afleggen van de openbare geloofsbelijdenis, actief te laten participeren als volwassen gelovigen binnen en buiten onze gemeente.

Catecheseteam

Binnen onze wijkgemeente is een catecheseteam werkzaam. Naast de wijkpredikant wordt hieraan deelgenomen door enkele gemeenteleden. Wij kiezen voor deze vorm om de wijkpredikant zoveel mogelijk in aanraking te laten komen met alle leeftijdsgroepen. Op deze manier blijft de wijkpredikant in contact met de jongeren van de gemeente. Het catecheseteam verdeelt in onderling overleg de diverse groepen. De belijdeniscatechisanten die belijdenis doen worden door de sectieouderling bezocht.

Jongerencatechese

Voor de groep 12 tot en met 17 jaar is begin 2013 al gekozen voor mentorcatechese. Deze aanpak zetten wij voort. De mentorcatechese begint met een gezamenlijke opening waarin de les ingeleid wordt door één van de catecheten. Daarna gaat de groep onder leiding van de mentoren uiteen in leeftijdsgroepen van maximaal 6 à 7 jongeren. Kleine groepen vinden wij belangrijk omdat in de intimiteit van een kleine groep er eerder vertrouwen en ruimte ontstaat open te zijn naar elkaar. De mentor kan in een zo'n kleine setting ook meer een identificatie-figuur zijn. De focus ligt op 'geloofscatechese', waarbij het doel is de jongeren tot een persoonlijke geloofskeuze te laten komen. Op deze manier wordt ook nadrukkelijker voorbereid op het afleggen van openbare geloofsbelijdenis.

Andere vormen van catechese

Naast jongerencatechese is er ook catechese voor 18 jaar en ouder, huwelijks catechese, doopcatechese, belijdeniscatechese voor ouderen en catechese voor anders begaafden. Deze vormen van catechese willen wij in de komende jaren continueren.

Beleidsvoornemen:

Kinderen op de leeftijd van 10 tot 12 jaar zijn vaak nog heel leergierig. Het is belangrijk om daarop in te spelen. Een vorm die daarbij goed past is basiscatechese. Kinderen leren daarin veel (ook uit het hoofd) van het Oude en Nieuwe Testament. Het voornemen is om de verschillende mogelijkheden hiervoor te onderzoeken en indien gewenst deze vorm van catechese in te voeren.

8. Jeugdwerk

De gemeente moet een plek zijn waar ieder gemeentelid zich thuis en gedragen voelt door het geheel van de gemeente. Ook voor onze jongeren willen we een plek bieden waar ze zich thuis voelen. Wij willen een plek van rust bieden in de hectische samenleving. Een belangrijk kernbegrip hierbij is herbergzaamheid. Wij zien de gemeente als een herberg, een veilige plek, waar de leefregels van onze Heiland nageleefd worden.

Voor de jongeren, kinderen en jong- volwassenen, is het van het grootste belang dat zij zich gewenst weten en dat zij in alles ervaren dat zij een volwaardige plaats mogen innemen binnen het geheel van de gemeente. De kerkenraad hecht eraan dat zij de gemeente als hun tweede thuis of familie beschouwen en zich ook mede verantwoordelijk weten voor de opbouw ervan.

8.1 Jeugdwerk algemeen

Het jeugdwerk heeft een grote plaats binnen onze gemeente en er zijn veel goedlopende clubs. Ook zijn er huisbijbelkringen voor jongeren die kort of langer geleden belijdenis van het geloof hebben afgelegd. Toch zijn er ook zorgen als we kijken naar het verloop binnen het jeugdwerk. We constateren een lagere opkomst op de zondagscholen en een terugloop bij het jeugdwerk boven de 12 jaar (Tienerclub). Daarnaast is er een groep jongeren die niet meer terugkomt op jeugdvereniging of catechese. Gebleken is dat jongeren ongezien en ongemerkt de gemeente kunnen verlaten zonder dat ze hierop aangesproken zijn of zelfs gemist worden door mensen om hen heen.

Onze erediensten worden zeer trouw bezocht door grote groepen kinderen en jongeren van alle leeftijden. Dit is zo opvallend dat gastpredikanten hierover regelmatig positieve opmerkingen maken. We zijn dankbaar dat dit in onze gemeente nog altijd het geval is. Dit is iets om vast te houden en te stimuleren. Van de predikant wordt verwacht dat hij tijdens de preek, bijvoorbeeld aan het begin, de kinderen expliciet aanspreekt. Dit kan bijvoorbeeld door een verhaal of het meenemen van zichtbare voorbeelden. Dit geldt voor de gewone preek, maar ook zeker voor bijzondere diensten met de bediening van de sacramenten.

De kerkenraad ziet het jeugdwerk als een van God gegeven taak. Zij stelt daarbij alles in het werk om de jongeren in het geloof te onderwijzen, zodat zij tot persoonlijk geloof in Jezus Christus mogen komen en om de groei van hun geloof te bevorderen. Wij staan daarom voor: een levendig en bij de tijd passend jeugdwerk, permanente aandacht voor goede catechese (waaronder ook doop- en huwelijks catechese) en aandacht voor de jeugd in de diensten. Voor jongeren is er de mogelijkheid om tijdens of voor de dienst ervaringen met de gemeente te delen met betrekking tot bijvoorbeeld een gehouden kamp een verslag van de sportavond, of het vragen van aandacht voor een activiteit.

8.2 Huidige inrichting jeugdwerk

In 2012 en 2013 is als gevolg van het visitatie-traject dat in onze gemeente heeft plaatsgevonden een nieuw beleid ontstaan omtrent het gemeentebrede jeugdwerk. De uitkomsten hiervan zijn te vinden in bijlage 1 van dit beleidsplan. De belangrijkste afspraak die gemaakt is, is dat het 12- jeugdwerk een gezamenlijke verantwoordelijkheid van zowel wijkgemeente I als wijkgemeente II blijft. Het 12+ jeugdwerk is onder verantwoordelijkheid van de eigen wijk komen te vallen. Dit betekent dat naast de tienerclub Young Spirit en de jeugdvereniging Reload, ook Open Jeugdwerk 't Baken onder directe verantwoordelijkheid van wijkgemeente II is komen te vallen. Bij het verschijnen van dit beleidsplan bestaat het jeugdwerk, onder de (gedeeltelijke) verantwoordelijkheid van onze wijkgemeente, uit de volgende onderdelen:

Jeugdwerk 12-

Onder de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van beide wijkkerkenraden bestaan de jongensclubs Benjamin, de meisjesclubs Regenboog en de zondagscholen. De gemeenschappelijke verantwoordelijkheid is beschreven in het Reglement jeugdwerk 12- dat te vinden is in bijlage 2 van dit beleidsplan. Dit Reglement hanteren wij als beleidsstuk voor deze organen.

Naast het 12- jeugdwerk dat plaats vindt tijdens de clubs en zondagschool, vinden we het ook belangrijk dat de kinderen en deze jeugd tijdens de kerkdiensten actief betrokken worden. Ten behoeve hiervan zijn de volgende initiatieven genomen:

- Meeschrijfboekjes die verkrijgbaar zijn bij elke dienst;
- Periodieke Gezin-school-kerkdiensten;
- Het betrekken van de kinderen bij de bediening van de doop door hen naar voren te laten komen en samen een lied te laten zingen.

Jeugdwerk 12+

Onder de verantwoordelijkheid van onze eigen wijkgemeente vallen, zoals aangegeven, de tienerclub Young Spirit, de jeugdvereniging Reload en Open Jeugdwerk 't Baken. We vinden het erg belangrijk dat deze clubs actief zijn en dat hier veel van onze jongeren aan deelnemen. Dit jeugdwerk heeft naast de kerkdiensten en de catechese een belangrijk rol in het stimuleren van jongeren om de keuze te maken voor een leven met God. Naast de geloofskeuze en geloofsgroei dragen de clubs en verenigingen ook bij aan de onderlinge verbondenheid van de jongeren, waardoor ze elkaar bij de gemeente betrokken houden.

Naast het bovengenoemde worden er ook themadiensten georganiseerd voor jongeren (zie voor meer informatie de paragraaf over 'Bijzonder diensten') en is er het Jeugd Pastoraal Team voor jongeren die op zoek zijn naar een luisterend oor of iemand die hen een steuntje in de rug kan geven.

8.3 Beleid met het oog op de toekomst

Aan het jeugdwerk en de catechese binnen onze gemeente wordt altijd al door grote groepen jongeren deelgenomen. Dit geldt voor alle clubs en/of verenigingen. De laatste jaren zien we bij verschillende delen van het jeugdwerk echter een neerwaartse tendens. Het jeugdwerk wordt al vele jaren op dezelfde wijze vormgegeven en dat is doorgaans als positief ervaren. De tijd staat echter niet stil en de tijdgeest heeft invloed op de hele maatschappij, inclusief onze kerkelijke gemeente. Ook onze jonge mensen hebben met deze invloed te maken. De kerkenraad is van mening dat het letterlijk van levensbelang is dat onze jeugd consequent en professioneel doordachte aandacht verdient. Daarom streeft de kerkenraad ernaar om gezamenlijk met de andere betrokkenen in het jeugdwerk, de andere wijkgemeente, de algemene kerkenraad en de jeugdraad te komen tot een bezinning op het jeugdwerk. We willen ons zowel richten op de jongeren die al deelnemen aan het jeugdwerk, als op de jongeren die weinig of niet deelnemen aan activiteiten in de gemeente. Graag denken we na over de vraag hoe we deze jongeren betrokken krijgen en/of betrokken houden bij onze kerkelijke gemeente.

Dit betekent dat het jeugdwerk, onder professionele begeleiding, grondig doorgelicht zal worden en dat dit, waar dat noodzakelijk blijkt te zijn, aangepast en/of verbeterd zal worden. We hopen dit met de hulp van een nieuw aan te nemen of nieuw aangenomen jeugdwerker in de komende twee jaar te verwezenlijken, zodat het jeugdwerk een goede opzet kent voor nu en de toekomst.

Uit het werk van de jeugdwerker kan blijken dat er een andere aanpak nodig zal zijn. Wij zullen niet wachten met de implementatie hiervan tot het uitkomen van een nieuw beleidsplan. Wel zullen we gewenste wijzigingen in het beleid van het jeugdwerk nadrukkelijk communiceren met de wijkgemeente. De gemeente krijgt hierbij de gelegenheid haar mening hierover te geven. De structurele aandacht en bezinning op het jeugdwerk zoals hierboven beschreven, betekent echter niet dat er tijdelijk geen nieuwe of andere activiteiten gepland mogen worden die passen binnen de beschreven kaders van het huidige beleid.

Beleidsvoornemens:

- Een grondige doorlichting en bezinning op het jeugdwerk onder professionele begeleiding van een aan te nemen jeugdwerker. Hierbij wordt onder andere gekeken naar de volgende vragen:
 - Hoe voorkomen we het teruglopend aantal bezoekers van het jeugdwerk?
 - Hoe voorkomen we dat jongeren ongezien en ongemerkt de gemeente verlaten?
 - Hoe kunnen we jongeren betrokken houden bij de kerkdiensten?
 - Welke mogelijke kansen bieden internet en sociale media in het jongerenwerk en pastoraat?
 - Hoe kunnen we jongeren bereiken die niet deelnemen aan activiteiten in de gemeente?
 - Hoe geven we onze jongeren voldoende bagage mee om als christen staande te blijven in de huidige maatschappij?
- Het onderzoeken van de mogelijkheid om open jeugdwerk te organiseren voor 14-15 jarigen.

9. Evangelisatie

Evangelisatie is het Evangelie leven

Jezus zei: 'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en Uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken (Matth. 5:16).

Het doorgeven van het Evangelie vraagt om een dienstbare houding ten opzichte van de mensen om ons heen. Het gaat niet alleen om de woorden die we spreken, maar misschien wel vooral om de daden die we tonen.

Om het Evangelie uit te kunnen dragen moeten we zijn als de discipelen: toegewijd aan God.

Wat is een discipel?

In de meeste moderne Bijbelvertalingen wordt het woord 'discipel' vertaald met 'leerling'. Die vertaling is op zich niet onjuist, maar daarmee wordt wel te kort gedaan aan de diepere inhoud van het woord. Een discipel is meer dan een leerling. Een leerling is iemand die **tijdelijk** ergens een (meestal theoretische) opleiding volgt en daarna de praktijk in gaat. Een discipel is iemand die oplettend naar zijn meester kijkt en precies zo **leert te leven** als die meester. Het is te vergelijken met bijvoorbeeld een schildersgezel in de zeventiende eeuw die jarenlang met zijn meester optrok, totdat hij deze volledig kon imiteren. Daarna kon hij zich vestigen als erkend kunstschilder en zich verder ontwikkelen.

Geroepen tot discipelschap

De twaalf mensen, die Jezus riep om steeds bij Hem te zijn en om uiteindelijk zijn apostelen te worden, waren begonnen als discipelen. De Grote Opdracht die Jezus vlak voor zijn vertrek naar de hemel aan zijn discipelen gaf, was om alle volken tot DISCIPELEN van Jezus te maken (Mattheüs 28:19-20). Iedere gelovige wordt dus verondersteld te komen tot discipelschap. De lessen die de gelovige krijgt bestaan, net als bij elke andere opleiding, uit theorielessen en praktijklessen. De theorielessen krijg je vanuit de Bijbel, door Bijbelstudie, door prediking, door bijbelkringen, catechisatie enzovoort. De praktijklessen krijg je op alle andere uren van de week.

Jezus roept elke gelovige op om zijn discipel te zijn. Bij discipelschap zijn theorie en praktijk met elkaar verweven. Het raakt je hele mens-zijn in al zijn facetten en gedurende je hele leven. Een discipel van Jezus verlangt ernaar te leven zoals Jezus leefde, lief te hebben zoals Jezus liefhad, en Hem te volgen zoals Jezus de Vader gehoorzaamt.

Opleiding en uitzending

Jezus koos twaalf discipelen uit om zijn naaste volgelingen te worden:

"En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken, en om macht te hebben boze geesten uit te drijven." (Marcus 3:14-15, NBG).

In dit Bijbelgedeelte lezen we dat Jezus zijn twaalf discipelen uitkoos om een tijd met Hem op te trekken en zodat ze later konden worden uitgezonden om dezelfde dingen te doen als Hij zelf deed.

Het gedurende drie jaren intensief optrekken met Jezus waarbij de discipelen van Hem leerden, een relatie met Hem opbouwden en van nabij zagen wat Jezus allemaal deed was een noodzakelijke voorbereiding om later de wereld in te worden gezonden in dienst van het Koninkrijk van God. In Mattheüs 10 lezen we dat Jezus zijn discipelen twee aan twee uitzond om een stageopdracht uit te voeren: het Koninkrijk van God bekend maken en allerlei tekenen te verrichten ter ondersteuning van hun boodschap. Uiteindelijk krijgen de discipelen de geweldige opdracht om alle volken tot discipelen van de Heere Jezus te maken (Mattheüs 28:19-20).

Wat betekent het discipel van Jezus zijn voor ons?

"Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent. (Johannes 15:8, HSV)

Wij moeten leren:

- met Jezus te leven
- te luisteren naar zijn onderwijs (Bijbel)
- met Hem te communiceren (o.a. door gebed)
- een relatie met Hem op te bouwen
- goed op te letten wat Jezus allemaal deed en hoe Hij het deed

Discipel zijn is niet vrijblijvend!

In Mattheüs 10:37-11:1 noemt Jezus twee grondprincipes die bij het discipelschap horen:

- Een discipel geeft Jezus te allen tijde en in alle omstandigheden de eerste plaats in zijn leven
- Een discipel geeft zichzelf volledig over aan Jezus, ook als dat betekent dat hij de aanspraken van zijn oude natuur moet afwijzen en zijn kruis op zich moet nemen

Kortom: van een discipel wordt verwacht dat hij Jezus koste wat kost navolgt.

Beleidsvoornemens:

- De gemeente (nog meer) toerusten tot missionair bewustzijn (persoonlijke evangelisatie), door hieraan in de prediking regelmatig aandacht te besteden.
- Met het oog op missionair gemeente zijn en persoonlijk discipelschap in de prediking de heiliging van het persoonlijk leven aan de orde stellen.
- De rol die de GZB en IZB commissie spelen in de gemeente opnieuw doordenken.
- De rol van de ambtsdrager in het missionair bewustzijn van de gemeente doordenken.
- Nadenken over de vraag hoe de betrokkenheid van de jeugd op de kerkdiensten en het kerkelijk werk vergroot kan worden.
- Nadenken over het landelijk gesignaleerde probleem dat dertigers en veertigers in de kerk gaan ontbreken, het zogenaamde 'gat in de kerk'.
- Als gemeente zichtbaar en merkbaar aanwezig zijn in de samenleving, waarbij de gemeente ook voor niet-leden van betekenis wil zijn

10. Vorming en Toerusting

Vorming en toerusting zijn fundamenteel voor de opbouw van de gemeente. In de zondagse erediensten wordt de gemeente in haar breedte (jong en oud) en haar geheel aangesproken. Vorming en toerusting geven verdieping die gericht is op doelgroepen (bijvoorbeeld doopcatechese, huwelijkscatechese en leiding geven). Kennis van en het kunnen toepassen van deze kennis zijn, evenals het ontwikkelen van vaardigheden, nodig om de gemeente te leiden. Zo worstelen bijvoorbeeld ten aanzien van opvoeding en huwelijk veel gezinnen met de vraag hoe het huwelijk christelijk vorm te geven en hoe kinderen christelijk op te voeden in onze huidige maatschappij. Er wordt een duidelijke behoefte gesignaleerd aan ondersteuning bij een Bijbels verantwoord(e) opvoeding en huwelijksleven.

Voor vorming en toerusting zijn op dit moment de volgende activiteiten georganiseerd onder verantwoording van onze wijkgemeente:

- catechese (zie hoofdstuk 7)
- huwelijkscatechese
- doopcatechese
- liturgische vormgeving (o.a. liturgiecommissie)

Verder zijn er huisbijbelkringen, gesprekskringen en Alpha- en Emmaüscursussen die bijdragen aan vorming en toerusting van de gehele gemeente.

Vanuit de overtuiging dat iedereen van God bepaalde gaven en talenten heeft gekregen, vindt de kerkenraad het van groot belang dat er een hoge participatie is van gemeenteleden aan diverse activiteiten. Onderlinge betrokkenheid en wederkerigheid zijn van belang om geborgenheid en inspiratie in de gemeente te kunnen ervaren.

Beleidsvoornemens:

- Wij blijven de bestaande activiteiten en ontwikkelingen op het gebied van vorming en toerusting volgen, wijze van aanpak, de wensen van de gemeente en de visie op de kerkenraad. Wij onderzoeken hierbij op welke wijze dit in de organisatiestructuur het beste vorm kan worden gegeven en of er behoefte is om andere activiteiten te organiseren.
- We hechten een grote waarde aan de participatie van gemeenteleden aan één van de (nog te organiseren) activiteiten. Wij willen onderzoeken hoe participatie binnen onze wijkgemeente (verder) vorm kan worden gegeven.
- Daarnaast willen wij activiteiten organiseren op het gebied van:
 - toerusting vrijwilligers (inclusief jeugdwerk)
 - ouderen toerusting
 - internettoerusting
 - opvoedingsgroepen 0-12 jaar en 12-18 jaar

11. Beheer en kerkrentmeesterschap

Naast het zorgen voor de geestelijke belangen van onze gemeente zijn er binnen onze wijkkerkenraad ook ouderlingen die tevens de taak vervullen van kerkrentmeester. Het formulier voor de bevestiging van ouderlingen en diakenen zegt het volgende over de taak van deze ouderling-kerkrentmeester:

'Aan sommigen van hen is in het bijzonder toevertrouwd te waken voor de instandhouding van de openbare eredienst. Zij zullen daarbij niet alleen de geestelijke, maar ook de stoffelijke belangen van de gemeente behartigen, opdat er voldoende gelegenheid zal zijn om het evangelie te prediken, de sacramenten te bedienen en de Naam des Heeren in het openbaar aan te roepen.'

Dit werk wordt centraal georganiseerd en valt onder de verantwoordelijkheid van de Algemene Kerkenraad. We erkennen onze God als Schepper van alle dingen. Alles wat we zijn en alles wat we hebben, ontvangen we van Hem. Het verzamelen van de middelen die nodig zijn voor de instandhouding van de eredienst en van alle andere in dit plan genoemde zaken, mag dan ook voluit worden aangemerkt als een geestelijke aangelegenheid.

11.1 Taken

Inkomsten en uitgaven ten behoeve van het functioneren van onze wijkgemeente, in materiële en financiële zin, worden door het college van kerkrentmeesters beheerd. De ouderling-kerkrentmeesters functioneren vanuit het ambt van ouderling met als specifieke taak het adviseren en informeren van de kerkenraad inzake door het college van kerkrentmeesters gemaakte afspraken en regelingen. Tevens zijn de ouderling-kerkrentmeesters door de wijkkerkenraad afgevaardigd om binnen het college van kerkrentmeesters besluiten en wensen van onze wijkkerkenraad uit te dragen en voor de uitvoering hiervan zorg te dragen binnen de kaders van het college van kerkrentmeesters.

Ten aanzien van wijkgebonden activiteiten zal de kerkenraad zich inspannen onder leiding van de ouderling-kerkrentmeesters om binnen onze wijk uitgaven en inkomsten ten behoeve van wijkgebonden activiteiten in evenwicht te houden. Kosten en uitgaven van activiteiten dienen voor de begroting van het komende jaar opgegeven te worden in de maand september voorafgaand aan het begrotingsjaar. De begroting wordt opgesteld door het college van kerkrentmeesters met haar commissies.

11.2 Kerkgelegenheid

In de afgelopen jaren hebben we de kern van IJsselmuiden verder zien groeien binnen de gemeente Kampen. In deze nieuwe(re) wijken van IJsselmuiden, waar veel jonge gezinnen zich vestigen, willen we als kerkelijke gemeente actief betrokken zijn. Op het moment dat dit beleidsplan wordt gecommuniceerd, houden we als wijkgemeente diensten in sporthal 'De Oosterholthoeve'. Ondanks het feit dat we in dit gebouw al vele jaren kerkdiensten beleggen, zien we deze locatie nog steeds als een tijdelijke 'noodoplossing'. Onze wens is om als wijkgemeente met een kerkelijk gebouw aanwezig te zijn op een centrale plek binnen het geografische gebied van onze wijkgemeente. De kerkenraad van onze wijkgemeente zet zich in voor een nieuwe kerkgelegenheid. Hierbij is zowel nieuwbouw als het verbouwen van een bestaand gebouw een optie. Het open karakter en de laagdrempeligheid van 'De Oosterholthoeve' zien we graag terug in de nieuwe kerkgelegenheid.

12. Kerkelijke en levensbeschouwelijke onderwerpen

In dit hoofdstuk worden een aantal kerkelijke en levensbeschouwelijke onderwerpen besproken. Er zijn veel onderwerpen te noemen, die in onze samenleving de nodige aandacht en verdieping behoeven, maar wij beperken ons in dit beleidsplan tot de volgende onderwerpen:

- Liefdesrelaties en seksualiteit;
- Ziekte en genezing;
- Rentmeesterschap en gerechtigheid;
- Begraven en cremieren.

12.1 Liefdesrelaties en seksualiteit

Het huwelijk mogen wij in Bijbels perspectief zien als een geschenk dat God bij de schepping aan de mensen heeft gegeven. In het huwelijk komt de eenheid van man en vrouw tot vervulling. In onze huidige maatschappij wordt het huwelijk steeds minder vanzelfsprekend ervaren en wordt het ongehuwd samenwonen steeds meer gepraktiseerd. Bij deze ontwikkeling heeft de moderne seksuele moraal ongetwijfeld een rol gespeeld. Was voorheen, in ieder geval formeel, de seksuele gemeenschap iets wat bij het huwelijk hoorde, tegenwoordig is het ook moreel geaccepteerd dat deze twee los van elkaar staan.

Met een beroep op de Bijbel kan de kerkenraad echter niet anders dan het monogame huwelijk als de enige door God bedoelde samenlevingsvorm van man en vrouw goedkeuren. Ook is de Bijbel er duidelijk over dat God heeft bedoeld dat het exclusieve geschenk van de seksualiteit binnen de beslotenheid en geborgenheid van het huwelijk genoten zal worden.

Een mens is nergens kwetsbaarder dan in zijn relaties. Pastoraat op dat gebied vereist de grootst mogelijke zorgvuldigheid. Dit geldt vooral wanneer blijkt dat er binnen een huwelijk relatieproblemen zijn ontstaan tussen man en vrouw of tussen ouders en kinderen.

Maar deze zorgvuldigheid geldt eveneens ten aanzien van verzoeken tot huwelijksbevestiging en inzegening van ongehuwd samenwonenden en van gemeenteleden die na echtscheiding opnieuw willen trouwen. De persoonlijke omstandigheden en motieven waarom in die situaties om een huwelijksinzegening wordt gevraagd zullen in een diepgaand pastoraal gesprek moeten worden besproken. Daarna zal binnen een vergadering van de kerkenraad een besluit worden genomen.

Alleen een naar burgerlijke wet tot stand gekomen huwelijk van één man en één vrouw kan als verbond van liefde en trouw voor Gods aangezicht worden ingezegend.

Aangaande homoseksualiteit vinden we het belangrijk de homoseksuele medemens te aanvaarden zoals hij of zij is, inclusief haar of zijn gevoelens. Tegelijkertijd willen wij vasthouden aan het feit dat de Bijbel geen ruimte biedt voor het uiten van homoseksuele gevoelens in een seksuele relatie, omdat God deze vorm van intimiteit heeft voorbehouden aan een huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. In het pastoraat zullen ambtsdragers oog moeten hebben voor het offer dat gevraagd wordt van betrokkenen, de moeite die het kost om in onthouding te leven en de eenzaamheid die dit met zich mee kan brengen.

Deze hiervoor beschreven onderwerpen worden in bijlage 3 nader toegelicht. Deze bijlage dient gezien te worden als een onderdeel van het beleidsplan en is leidraad bij het nemen van beslissingen.

Beleidsvoornemens:

- De kerkenraad vindt het heel belangrijk dat in catechese, prediking en pastoraat regelmatig aandacht wordt geschonken aan het huwelijk. Daarbij moet niet worden voorbijgegaan aan samenwonen, echtscheiding, hertrouwen na echtscheiding, kinderloosheid en homofiele gerichtheid.
- Een zodanig klimaat in de gemeente creëren dat gemeenteleden met een homofiele gerichtheid zich niet veroordeeld voelen, maar weten: we mogen zijn zoals we zijn. We kunnen met onze strijd en vragen terecht. Te denken valt aan: aandacht voor deze problematiek in de prediking, en binnen de catechese en het jeugdwerk

12.2 Ziekte en genezing

Wij geloven dat God de wereld heeft geschapen en dat deze volmaakt was. Ziekte is door de zondeval in de wereld gekomen en past niet in Gods volmaakte plan. Tegelijkertijd moeten we zeggen dat ziekte die er is sinds de zondeval, niet buiten Zijn macht om gaat. We mogen geloven dat God in Jezus Christus een nieuw begin gemaakt heeft en opnieuw een wereld voor ogen heeft die perfect zal zijn, waar ziekte en de dood geen plaats meer zullen hebben. Tot Jezus wederkomst zullen we echter geconfronteerd blijven met de gebrokenheid van ons bestaan.

We geloven dat God sterker is dan de ziekte, maar het kan ook zijn dat God geen genezing geeft. Dit is voor ons mensen niet te verklaren en moeten we bij God laten. Ook als er geen genezing komt, wil Hij ons wel de kracht schenken ons kruis te dragen.

In de Bijbel lezen we meerdere malen over bijzondere genezingen als tekenen van het komende Rijk van God. We geloven dat die ook nu nog plaatsvinden, met name in bijzondere situaties waarin reguliere geneeskunde niet beschikbaar is of waar de geneeskunde besmet is door heidens-occulte rituelen.

De gaven van de genezingen uit 1 Korinthe 12 liggen in de lijn van de gave die Jezus aan zijn eerste discipelen gaf. 1 Korinthe 12:9 spreekt echter over *gaven* van genezingen: meervoud. God wil de gave van de genezing geven aan zijn volgelingen als Hij dat in een bepaalde situatie noodzakelijk acht. Het is volgens ons niet in lijn met de Bijbel om te geloven dat iemand de gave van genezing altijd op zak heeft en die toe kan passen naar eigen goeddunken. De Heilige Geest schenkt de gave wanneer Hij wil. Over Paulus lezen we dat hij de gave van de genezing kreeg in bijzondere situaties. Hij moest echter ook mensen achterlaten die hij niet kon genezen (2 Tim. 4:20 en Filipp. 2:25-27).

Met name in Markus 16 lezen we over duiveluitdrijving en gebedsgenezing. Dit zijn echter geen tekenen die op zichzelf staan. Ze functioneren als bekrachtiging van de waarheid van het evangelie in zendingssituaties. Duiveluitdrijving en gebedsgenezing worden hier gekoppeld aan de verspreiding van Gods Woord.

Uit de Bijbel blijkt dat ziekte ook het werk van de duivel kan zijn. Als we echter elke ziekte in verband met de duivel brengen, geven we hem te veel eer.

Bij gebedsgenezing moet God centraal staan en niet de mens. Gebedsgenezing kan alleen plaatsvinden door het geloof. We moeten God vertrouwen in Zijn almacht. We moeten niet bij voorbaat berusten in ons lot, maar mogen ons met onze zorgen en ziekten tot God richten. Als we bidden om genezing mogen we ook geloven dat God genezing kan geven. Hierbij geloven we dat God onze gebeden hoort, maar dat hij niet altijd onze ziektes wegneemt. Het niet genezen worden is niet per definitie te wijten aan ons gebrek aan geloof of vertrouwen in God. Soms is Zijn weg met ons leven anders dan de weg van genezing.

Bij gebedsgenezing dienen we ons niet alleen te focussen op het bijzondere. Als er gebeden wordt om genezing en we mogen dit door medicatie, therapie, een medische ingreep e.d. ontvangen, is dit net zo goed een genezingswonder uit Gods hand. Dit onderstreept tevens de waarde van voorbede voor elkaar. God wil genezen op het gebed. De voorbede kan uitgebreid worden met het verzoek tot ziekenzalving, een ritueel om het gebed om herstel van een zieke op symbolische wijze te ondersteunen. Tegelijk moeten we ons ervan bewust zijn dat er over de exegetische van Jac. 5 verschillende meningen bestaan.

Tenslotte, genezing op zich is geen doel. De diepste bedoeling van genezing is dat we ons met lichaam en ziel des te meer toewijden aan God. De Geneesheer is belangrijker dan de genezing.

In bijlage 4 is een nadere bezinning te vinden over het onderwerp 'ziekte en genezing'.

Beleidsvoornemens:

- Wij onderstrepen de betekenis van de voorbede voor de zieken als een vast onderdeel van de zondagse erediensten. Daarbij zien we onder ogen dat deze voorbede soms te algemeen is en dat het de vraag is of we met elkaar altijd overtuigd zijn van de kracht van haar voorbede. Dat de lijst van zieken vaak (te) lang is draagt daar vermoedelijk aan bij. We willen ons erop bezinnen hoe dit eventueel anders en beter kan.
- Ook willen we nagaan hoe aan het gebed voor zieke gemeenteleden en gemeenteleden met een handicap meer structuur kan worden gegeven binnen bestaande groepen in de gemeente (huiskringen bijvoorbeeld). Dit alles gedragen door het geloof dat het gebed geen placebo is, maar daadwerkelijke geneeskracht met zich kan brengen.
- Verder willen we, gezien de toename van occulte activiteiten in de samenleving en mogelijke demonische belasting door er zich (bewust of onbewust) mee in te laten, nadenken over de verschillende aspecten van bevrijdingspastoraat. Bevrijdingspastoraat is een vorm van pastoraat waarin de pastorant bevrijd wordt van kwade machten, waarvan wordt aangenomen dat deze uiting zijn van demonische gebondenheid.

12.3 Rentmeesterschap en gerechtigheid

Het christen zijn beperkt zich niet alleen tot het hebben van een geestelijke relatie met God. Het mag ook tot uitdrukking komen in de manier waarop wij op deze aarde leven, hoe we met de schepping omgaan en hoe we tegenover onze naast staan.

Rentmeesterschap

Als christen worden we geroepen om te leven als goede rentmeesters in de wereld die God ons geeft. Dat betekent in de eerste plaats dat de schepping niet ons bezit is, maar dat wij deze slechts in bruikleen hebben en daarnaast dat we rekenschap hebben af te leggen over hoe we met Gods schepping zijn omgegaan.

We zien het als een positieve ontwikkeling dat er in onze maatschappij aandacht is voor duurzaamheid en behoud van de schepping en we sluiten hier als gemeente graag bij aan. Daarom willen we in de komende periode kijken hoe we het rentmeesterschap nader onder de aandacht kunnen brengen. Het past ons om ons te bezinnen op dit thema. Zaken die dan mogelijk aan de orde kunnen komen zijn duurzaamheid en heelheid van de schepping. Bij dit alles weten we dat we met onze inspanningen niet het paradijs op aarde kunnen realiseren. Dat zal pas weer in volle glorie bestaan bij Christus wederkomst. We willen dit doen uit de overtuiging dat God ons vraagt verantwoordelijke rentmeesters te zijn.

Gerechtigheid

Naast het thema rentmeesterschap en duurzaamheid is ook gerechtigheid dichtbij en veraf een belangrijk onderwerp. Niet vanuit schuldgevoel, maar vanuit het besef wat Jezus Christus voor ons gedaan heeft, zoeken ook wij met liefde en betrokkenheid naar wegen om goedertierenheid lief te hebben en recht te doen. Veel passages in de Bijbel wijzen naar dit thema en roepen hiertoe op.

'Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.' (Micha 6:8)

Wereldwijd maar ook lokaal vraagt dit thema onze aandacht. Denk aan toenemende verschillen tussen rijk en arm. Wij realiseren ons dat wij geen grote veranderingen teweeg zullen kunnen brengen, maar we doen dit vanuit het besef dat wat we voor één van onze minste broeders of zusters hebben gedaan, gedaan is voor Jezus.

Beleidsvoornemens:

- Rentmeesterschap, heelheid van de schepping en gerechtigheid onder de aandacht brengen en nadere bezinning op dit thema stimuleren, door dit te behandelen op huisbijbelkringen, tijdens de zondagse eredienst (bijvoorbeeld op Micha-zondag) en op thema-avonden.

12.4 Begraven en cremeren

De kerkenraad kiest op grond van de Heilige Schrift uitdrukkelijk voor begraven als de bijbelse wijze van lijkbezorging, en zij draagt dit ook uit in prediking en catechese. Toch sluit zij niet op voorhand uit dat, vanuit pastorale en evangelisatorische motieven, aan een dienst in een rouwcentrum of aula voorafgaand aan een crematie medewerking wordt verleend.

13. Evaluatie

Dit beleidsplan is tot stand gekomen vanuit een door de kerkenraad geformuleerde visie op de gemeente. De visie luidt:

- We worden geroepen een gemeente te zijn die gefundeerd is op Gods woord en zich daardoor laat leiden en inspireren en tegelijkertijd midden in deze maatschappij staat. Het is onze opdracht de rijkdom van het Evangelie te delen binnen en buiten de gemeente. In navolging van de Heere Jezus willen we elkaar tot een hand en een voet zijn, naar elkaar luisteren en elkaar in Christus aanvaarden. We zijn geroepen om onze gaven en talenten te gebruiken tot Zijn eer en tot opbouw van onze gemeente, tot een gemeente die dienend en getuigend in deze wereld staat.

Op basis van deze visie, de door de kerkenraad opgestelde analyse van de gemeente en de discussies in de kerkenraad, is dit beleidsplan voor de komende jaren tot stand gekomen. Als kerkenraad zien wij het beleidsplan als richtinggevend voor het te voeren beleid in de beleidsplanjaren. De kerkenraad is zich er echter van bewust dat zich in de komende jaren veranderingen kunnen voordoen die om een concreet antwoord van de kerkenraad vragen. De kerkenraad, zal dan ook periodiek het beleidsplan bespreken en waar nodig beleidsvoorstellen heroverwegen, intrekken of nieuwe beleidsvoorstellen formuleren.

Bijlage 1: taken en bevoegdheden Algemene Kerkenraad

Zie:

Kerkorde Ord. 4 art.9-4.

Plaatselijk regeling Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst –A.K § 2.9 en 2.10

Plaatselijk regeling Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst – wijk I en II § 3.9 en 3.10

Bij de doordenking van de verdeling van de taken en bevoegdheden hebben de algemene kerkenraad en wijkkerkenraden van de Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst vooraf uitgesproken dat men:

1. Samen als één Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst verder wil.
2. Als wijkgemeentes van wat uiteenlopende identiteit elkaar de ruimte geven bij de uitvoering van het “gemeente zijn “ zoals neergelegd in de afzonderlijke beleidsplannen
3. Alle identiteitsgebonden kerkenwerk onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad brengt.

Nadere uitwerking hiervan houdt in dat met inachtneming van het bepaalde in Ord. 4-9-4, het kerkenwerk in zijn totaliteit onderverdeeld en toevertrouwd is aan:

1. aan de algemene kerkenraad de volgende taken:

- a. Het onderhouden van contacten met de Hervormde schoolvereniging als mede het dragen van verantwoordelijkheid voor de doelstellingen van de vereniging, waaronder de zorg voor het bijbelonderwijs op deze hervormde scholen;
- b. Desgewenst bijeenroepen vergadering van alle ambtsdragers (§ 7.1.1.);
- c. Opstellen rooster erediensten.
Alhoewel het opmaken van een rooster met betrekking tot het aantal, de plaats, het tijdstip en de wijkverantwoordelijk van de erediensten kerkordelijk aan de wijkkerkenraad is toebedeeld is besloten deze taak onder verantwoordelijkheid van de Algemene kerkenraad te brengen, met dien verstande dat hiervoor een commissie van 2 (4) ambtsdragers, één (twee) uit beide wijken, wordt benoemd. Deze commissie - te noemen Commissie Preekregeling - heeft de status van een orgaan van Bijstand van de AK. Als leidraad zal hiervoor de notitie “Uitgangspunten voor rooster kerkdiensten IJsselmuiden-Grafhorst” gelden. In dit rooster worden tevens aangegeven waarin de bediening H. Doop en viering H. Avondmaal, zal plaatsvinden. In uitzonderingsgevallen kan hiervan m.b.t. de H. Doop door de wijkkerkenraad hiervan worden afgeweken. Deze commissie biedt voor 1 december volgend op het volgende kalenderjaar dit rooster ter goedkeuring aan de Algemene kerkenraad aan.
- d. De vorming van eventuele commissies van bijstand en de zorg voor de samenwerking tussen deze commissies en de wijkkerkenraden. Elke wijkkerkenraad kan rechtstreeks een ambtsdrager naar deze commissie af te vaardigen. Op dit moment betreffen het:
 1. Bejaardenwerk
 2. G.Z.B
 3. Kerkradio
 4. Wijkdames
 5. I.Z.B.

Deze commissies werken in opdracht en onder verantwoordelijkheid van- en in verantwoording aan de algemene kerkenraad. Het overleg in deze commissies dient gericht te zijn op overeenstemming en samenwerking.

Wensen vanuit de wijkkerkenraden met betrekking tot het werk van de onderscheiden commissies worden door de afgevaardigde ambtsdrager in de commissies ingebracht.

Nadere bepalingen omtrent de samenstelling, benoeming en opdracht, de contacten tussen de algemene kerkenraad en de commissies, de werkwijze van de commissies, de rapportage aan de algemene kerkenraad e.d. zijn per commissie vastgelegd in een instructie en/of reglement.

2. onder verantwoordelijkheid van beide kerkenraden het gezamenlijk kerkenwerk voor de gemeente in zijn geheel:

- a. Kerkblad - opdelen in algemeen gedeelte(AK-diaconie en kerkrentmeester) en wijkgebondengedeelte. Jeugdwerk per wijk gescheiden maar wel onder één noemer. Eindredacteur is verantwoordelijk voor alg. gedeelte.
 - b. Website –invulling als kerkblad
 - c. Afkondigingen- in 2 versies(feitelijk en uitgebreid)
 - d. Jeugdwerk 12- en zondagsschool
 - e. Participatie van Vakantiebijbelweek
 - f. Opening jeugdwerk/winterwerk
- De uitvoering hiervan al of niet neergelegd bij commissies/werkgroep

3. onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad: het wijkgebonden kerkenwerk

- a. Pastoraat(ook jongeren)
 - b. Catechese
 - c. Kringwerk
 - d. Wijkberichten
 - e. Jeugdwerk 12+
 - f. Open jeugdwerk
 - g. Aangepaste diensten- organisatie centraal
- De uitvoering hiervan al of niet neergelegd bij commissie/werkgroep. Kerkenraden ontmoeten elkaar regelmatig voor overleg m.b.t dit gemeentewerk.

N.B. Bovenstaand tekst dient ter vervanging van de tekst in § 2.9 en § 2.10 van de Plaatselijk regeling van de Algemene kerkenraad en tevens van § 3.9 en 3.10 van de plaatselijke regeling van de beide wijkkerkenraden van de Hervormde gemeente IJsselmuiden-Grafhorst

Ord. 5. De Eredienst.

Zie : Plaatselijk regeling Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst wijk I en II - § 5.1

1. Opstellen rooster erediensten.

Alhoewel het opmaken van een rooster met betrekking tot het aantal, de plaats, het tijdstip en de wijkverantwoordelijk van de erediensten kerkordelijk aan de wijkkerkenraad is toebedeeld is besloten deze taak onder verantwoordelijkheid van de Algemene kerkenraad te brengen, met dien verstande dat hiervoor een commissie van 2 (4) ambtsdragers, één (twee) uit beide wijken, wordt benoemd. Deze commissie – te noemen Commissie Preekregeling- heeft de status van een orgaan van Bijstand van de AK. Als leidraad zal hiervoor de notitie “Uitgangspunten voor rooster kerkdiensten IJsselmuiden-Grafhorst” gelden. In dit rooster worden tevens aangegeven waarin de bediening H. Doop en viering H.Avonddmaal, zal plaatsvinden. In uitzonderingsgevallen kan hiervan m.b.t. de H. Doop door de wijkkerkenraad hiervan worden afgeweken. Deze commissie biedt voor 1 december volgend op het volgende kalenderjaar dit rooster ter goedkeuring aan de Algemene kerkenraad aan.

N.B. Bovenstaand tekst dient ter vervanging van de tekst in §5.1. van de plaatselijk regeling van de beide wijkkerkenraden van de Hervormde gemeente IJsselmuiden-Grafhorst

Plaatselijk regeling Hervormde gemeente IJsselmuiden/Grafhorst AK

§ 7. Overige bepalingen.

7.1. Vergadering van ambtsdragers

7.1.1.

De vergadering van ambtsdragers bestaat uit alle ambtsdragers van de gemeente en komt op uitnodiging van de algemene kerkenraad desgewenst één keer per jaar bijeen. Aan de orde komen onderwerpen van kerkelijke, geestelijke en pastorale aard, waaronder inhoud en vormgeving van de eredienst.

N.B. Bovenstaand tekst dient ter vervanging van de tekst in §7.1.1. van de plaatselijk regeling van de Hervormde gemeente IJsselmuiden-Grafhorst AK.

Bijlage 2: reglement jeugdraad 12-

Artikel 1 – Naam

1. De kerkenraad van wijk 1 en de kerkenraad van wijk 2 van de Hervormde gemeente IJsselmuiden en Grafhorst hebben in hun vergadering van respectievelijk d.d. en besloten, met het oog op de geestelijke vorming van de 12- jeugd en de zorg voor het 12- jeugdwerk, zich te doen bijstaan door een orgaan van bijstand voor het 12- jeugdwerk.
2. Per laatstgenoemde datum valt het 12- jeugdwerk niet langer onder de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de Algemene Kerkenraad van de Hervormde Gemeente IJsselmuiden en Grafhorst.
3. Het orgaan van bijstand verricht onder de naam 'Jeugdraad 12-' namens en in verantwoordelijkheid aan de kerkenraad van wijk 1 en de kerkenraad van wijk 2 zijn werkzaamheden.

Artikel 2 - Grondslag

Het orgaan van bijstand en de leidinggevendenden in het jeugdwerk 12- verrichten hun werkzaamheden in gehoorzaamheid aan de Bijbel als Gods Woord en in gebondenheid aan de belijdenisgeschriften, zoals die aanvaard zijn op de Nationale Synode te Dordrecht in 1618-1619.

Artikel 3 – Doel

De Jeugdraad 12- heeft ten doel mee te werken aan de vorming van de 12- jeugd, met name:

- a. de jeugd te bewaren bij en in aanraking te brengen met het Evangelie van Jezus Christus;
- b. leiding en daadwerkelijk bijstand te geven aan de jeugd bij haar ontwikkeling, ontspanning en besteding van vrije tijd.

Artikel 4 – Werkzaamheden

De Jeugdraad 12- tracht dit doel te bereiken door:

- a. het stimuleren, begeleiden, adviseren en coördineren van activiteiten op de volgende werkerreinen:
 - club- en jongerenwerk 12- en zondagschoolwerk, hierna te noemen Jeugdwerk 12-
 - alle overige activiteiten, op de 12- jeugd betrekking hebbend, die niet in strijd zijn met grondslag en doel;
- b. begeleiding van leidinggevendenden, die meewerken aan de daadwerkelijke vorming van de 12- jeugd;
- c. het leggen en onderhouden van goede contacten met de organisaties en personen, die voor de opbouw van het jeugdwerk 12- ter plaatse van betekenis zijn;
- d. overleg en afstemming met het college van diakenen en het college van kerkrentmeesters voor het beschikbaar stellen van de nodige financiële middelen en geschikte ruimten voor het jeugdwerk 12-. e. het minimaal eenmaal per jaar beleggen van een gezamenlijk jeugdwerkoverleg tezamen met de Jeugdraden 12+ van elke wijkgemeente. Dit jeugdwerkoverleg wordt voorgezeten door de voorzitter van het jeugdwerk 12-.

Artikel 5 – Toezicht materiaalgebruik

De Jeugdraad 12- ziet er op toe dat de clubs, verenigingen en zondagscholen die onder haar verantwoordelijkheid vallen, gebruik maken van jeugdwerk materiaal dat valt binnen de kaders zoals weergegeven in appendix I bij dit reglement.

Artikel 6 – Samenstelling

1. De Jeugdraad 12- bestaat uit:
 - a. Één vertegenwoordiger van elke bij de Jeugdraad 12- aangesloten club of vereniging;
 - b. Één jeugdouderling uit elke wijkkerkenraad.
2. De gewone leden van de Jeugdraad 12- worden benoemd door de afzonderlijke clubs of verenigingen die onder haar verantwoordelijkheid vallen
3. Ook wijzen zij de plaatsvervangende leden aan. Deze laatsten hebben dezelfde rechten en plichten.
4. De verhouding tussen de leden en plaatsvervangende leden uit beide wijken dient evenredig te zijn. De coördinatie hiervan berust bij de beide jeugdouderlingen

Artikel 7 – Lidmaatschap-zittingsduur

1. a. De zittingsduur van de leden van de Jeugdraad 12-, bedoeld in artikel 6, is vier jaar. Zij zijn niet meer dan tweemaal terstond herkiesbaar.
b. De secretaris stelt een rooster van aftreden op en legt dat ter goedkeuring voor aan de Jeugdraad 12-
2. c. Bij tussentijds aftreden van een lid neemt degene die hem opvolgt, zijn plaats in op het rooster van aftreden. De persoon die hem opvolgt is tweemaal terstond herkiesbaar.
3. Het lidmaatschap eindigt door:
 - a. reglementair definitief aftreden
 - b. vrijwillig aftreden als lid van de Jeugdraad 12- of als leidinggevende in het jeugdwerk 12-
 - c. 'ontslag' door de kerkenraad van wijk 1 én de kerkenraad van wijk 2 om dringende redenen. Zij gaan hier niet toe over dan nadat de betrokkenen en het dagelijks bestuur van de Jeugdraad 12- gehoord is, en delen dit met redenen omkleed besluit aan de betrokkenen schriftelijk mee.
 - d. overlijden

Artikel 8 – Verdeling leidinggeevenden en procedure benoeming leidinggeevenden

1. De leidinggeevenden in het jeugdwerk 12- worden ieder benoemd door hun eigen wijkkerkenraad (kerkenraad wijk 1 - kerkenraad wijk 2) volgens onderstaande procedure.
2. Bij de benoeming van leidinggeevenden wordt zo veel mogelijk gestreefd naar een evenwichtige verhouding tussen beide wijken. De verhouding tussen leidinggeevenden uit beide wijken is echter minimaal 30%/70%, behoudens die van het zondagsschool werk. Het dagelijks bestuur van de Jeugdraad 12- toetst deze verdeling bij iedere benoeming.
3. Door de Jeugdraad 12- wordt een groslijst opgesteld met namen van potentiële leidinggeevenden uit wijkgemeente 1 en een groslijst met namen van potentiële leidinggeevenden uit wijkgemeente II.
4. De groslijst met namen van potentiële leidinggeevenden uit wijkgemeente 1 wordt ter goedkeuring voorgelegd aan wijkkerkenraad 1 en de groslijst met namen van potentiële leidinggeevenden uit wijkgemeente II wordt ter goedkeuring voorgelegd aan wijkkerkenraad 2.
5. De wijkkerkenraden hebben het recht namen toe te voegen of eventueel af te voeren van de groslijst van hun eigen wijk.
6. De personen op de goedgekeurde groslijst worden gevraagd door de Jeugdraad 12-, via een vertegenwoordiger van de desbetreffende club, vereniging of zondagsschool met inachtneming van lid 2.
7. Aan beide kerkenraden wordt door de Jeugdraad 12- meegedeeld welke personen uit beide wijken besloten hebben aan het jeugdwerk 12- mee te werken. Zij worden daarmee geacht benoemd te zijn.

Artikel 9 – Dagelijks bestuur

1. Het dagelijks bestuur bestaat uit de jeugdouders (één uit elke wijkkerkenraad) en vier andere leden uit de jeugdraad, twee behoren tot wijkgemeente 1 en twee tot wijkgemeente II.
2.
 - a. De jeugdouders zijn om de beurt een verenigingsjaar voorzitter.
 - b. De Jeugdraad 12- kiest uit zijn midden de vier leden van het dagelijks bestuur. Deze leden blijven tevens lid van de Jeugdraad 12-.
 - c. Indien het lidmaatschap van de Jeugdraad 12- van een lid van het dagelijks bestuur eindigt, treedt hij af als lid van het dagelijks bestuur.
3. De assessor is de jeugdouders, niet zijnde de voorzitter. De functies van secretaris, penningmeester, tweede secretaris en tweede penningmeester worden onderling verdeeld over de vier leden van het bestuur, niet zijnde een jeugdouders.
4. Het dagelijks bestuur is belast met de volgende zaken:
 - a. Het voorbereiden van vergaderingen en het uitvoeren van genomen besluiten van de Jeugdraad 12-
 - b. Het behartigen van zaken met een spoedeisend karakter
 - c. Indien gewenst kunnen één of meerdere bevoegdheden van de Jeugdraad 12- aan het dagelijks bestuur gedelegeerd worden.
5.
 - a. De leden van het dagelijks bestuur worden verkozen voor een periode van vier jaar. Elk jaar is een lid aftredend. Hij is terstond herkiesbaar.
 - b. De secretaris stelt een rooster van aftreden op en legt dat ter goedkeuring voor aan het dagelijks bestuur.
 - c. Bij tussentijds aftreden van een lid van het dagelijks bestuur neemt degene die hem opvolgt zijn plaats in op het rooster van aftreden.

Artikel 10 – Jeugdraadvergaderingen

1. De Jeugdraad 12- vergadert zo dikwijls als de voorzitter en de secretaris of degene die hem als zodanig vervangt, dit gewenst achten, doch tenminste 3 maal per jaar, waarvan minimaal 1 maal met alle leidinggeevenden.
2. Het dagelijks bestuur van de Jeugdraad 12- is verplicht binnen 14 dagen een vergadering van de Jeugdraad 12- bijeen te roepen, nadat de helft min één van de leden een schriftelijk verzoek met opgaaf van redenen heeft ingediend.
 - a. De bijeenroeping geschiedt door de functionerende secretaris, door middel van schriftelijke/digitale oproepingen, welke tenminste 7 dagen van tevoren verzonden worden.
4. Van de beraadslagingen en besluiten worden notulen gemaakt, die worden vastgesteld en ten blijke daarvan ondertekend door de fungerende voorzitter en fungerende secretaris.
5. Alleen zij die door de Jeugdraad 12- uitgenodigd worden, kunnen de vergadering als gast bijwonen.
6. Een verslag van elke vergadering gaat naar beide wijkkerkenraden.

Artikel 11 – Stemmingen

1. De stemgerechtigde leden van de Jeugdraad 12- beslissen met volstrekte meerderheid van stemmen, tenzij anders is bepaald in deze regeling. Blanco en ongeldige stemmen gelden niet als uitgebracht. Bij staking van stemmen is een voorstel verworpen. Besluiten kunnen alleen genomen worden, indien meer dan de helft van de stemgerechtigde leden aanwezig is.
2. De stemmingen over zaken geschieden mondeling, tenzij één van de leden schriftelijke stemming verlangt. Stemmingen over personen geschieden schriftelijk. Stemming bij acclamatie is geoorloofd, indien geen van de aanwezige leden zich daartegen verzet.
3. Indien bij de eerste stemming niemand de meerderheid van stemmen verkrijgt volgt een tweede vrije stemming. Indien bij de tweede vrije stemming niemand de meerderheid verkrijgt, volgt een derde stemming tussen de twee

personen waarop in de tweede stemming de meeste stemmen zijn uitgebracht. Indien de stemmen dan staken, wordt opnieuw gestemd. Staken ook dan de stemmen, dan wordt de oudste geacht gekozen te zijn.

Artikel 12 – Vertegenwoordiging en bevoegdheden

1. De Jeugdraad 12- wordt in en buiten rechte vertegenwoordigd door de voorzitter en de secretaris, dan wel door de voorzitter en de penningmeester. Bij afwezigheid van de voorzitter is zijn plaatsvervanger hiertoe bevoegd.
2. Overdracht van taken, bevoegdheden, rechten of verplichtingen van de Jeugdraad is slechts toegestaan na voorafgaande schriftelijke toestemming van zowel wijkkerkenraad 1 als wijkkerkenraad 2. Voor zover werkgroepen of subcommissies, ingesteld voor de uitvoering van bepaalde werkzaamheden slechts van tijdelijke aard zijn, tot maximaal 1 jaar, is hiervoor geen goedkeuring nodig.

Artikel 13 - Verantwoording

1. Het boekjaar van de Jeugdraad 12- is gelijk aan het kalenderjaar.
2. Elke club of vereniging dient vóór 15 oktober van het lopende jaar een begroting voor het komende verenigingsjaar in te dienen bij de Jeugdraad 12-, volgens het daartoe vastgestelde model.
3. De begroting van de Jeugdraad 12- voor het eerstvolgende boekjaar wordt vóór 1 december van het lopende jaar ter goedkeuring toegezonden aan de beide wijkkerkenraden, aan het College van diakenen en aan het college van Kerkrentmeesters.
4. De Jeugdraad 12- is verplicht vóór 1 juli van het lopende jaar de door de penningmeester opgemaakte rekening en verantwoording te controleren of te doen controleren. Vervolgens dienen de desbetreffende stukken ter goedkeuring aan de beide wijkkerkenraden, aan het College van diakenen en aan het College van kerkrentmeesters te worden voorgelegd.
5. Het verslag van werkzaamheden over het afgelopen winterwerkseizoen wordt door de Jeugdraad 12- vóór 1 juni van het jaar waarin het einde van het desbetreffende winterwerkseizoen valt, bij de beide wijkkerkenraden ingediend en, op eerste verzoek van één der wijkkerkenraden, mondeling toegelicht.

Artikel 14 – Geldmiddelen

1. De geldmiddelen van de Jeugdraad 12- worden verkregen uit:
 - a. jaarlijkse bijdragen van de Diaconie van de Hervormde Gemeente IJsselmuiden en Grafhorst b. incidentele giften
 - b. subsidies
 - c. andere hem rechtmatig toekomende inkomsten
2. De geldelijke inkomsten van elke vereniging, club of zondagsschool zijn legitiem. Bij eventuele tekorten kan de Jeugdraad 12- een verzoek tot aanvulling indienen bij de diaconie.

Artikel 15 – Wijziging / ontbinding

1. Aanvullingen of wijzigingen van de regeling worden op voorstel van de Jeugdraad 12- of op voorstel van één der wijkkerkenraden, in overleg met de Jeugdraad 12- en – voor zover noodzakelijk – de Diaconie en de Kerkvoogdij door de beide wijkkerkenraden vastgesteld. Beide wijkkerkenraden dienen met de aanvullingen of wijzigingen in te stemmen.
2. Bij ontbinding van de Jeugdraad wordt een batig liquidatiesaldo ter beschikking gesteld aan het College van Diakenen.
3. Artikel 2 en artikel 15 lid 3 van dit reglement kunnen niet gewijzigd worden.
4. Gelijktijdig bij vaststelling van dit reglement vervallen alle voorgaande reglementen voor de Jeugdraad.

Artikel 16 – Slotbepaling

In alle gevallen, waarin deze regeling, het Plaatselijk Reglement, noch de Kerkorde voorziet, beslissen beide wijkkerkenraden. Een besluit hierin kan enkel genomen worden met instemming van beide wijkkerkenraden.

Appendix I bij Reglement Jeugdraad 12-

In deze appendix wordt een limitatieve opsommingen gegeven van toegestaan materiaalgebruik in het Jeugdwerk 12-. Eventuele wijzigingen zullen niet vóór 2017 worden doorgevoerd.

Bijbelvertaling:

- Statenvertaling
- Herziene Statenvertaling

Liedbundels:

- Psalmboek
- Op toonhoogte
- Gele zangbundel

Toerustingsmateriaal:

- Clic
- HGJB kinderwerk
- materiaal Hervormde Zondagscholenbond

Bijlage 3: liefdesrelaties en seksualiteit

Inleiding

Dit beleidsdocument is een bredere uitwerking van de genoemde onderwerpen, zoals die in het kort zijn opgenomen in het beleidsplan van onze wijkgemeente. In deze bijlagen komen achtereenvolgens de volgende onderwerpen aan bod:

- Seksualiteit in onze samenleving en visie vanuit de Bijbel
- Verkering, verloving en huwelijkstoerusting
- Seks voor het huwelijk
- Samenwonen
- Na een periode van samenwonen toch een huwelijk !?
- Huwelijk, bekroning van de liefde
- Seksualiteit en het geschenk van kinderen
- Echtscheiding
- Hertrouwen na echtscheiding?
- Homoseksualiteit

Het zijn niet de gemakkelijkste onderwerpen binnen de pastorale zorg. Maar het zijn wel belangrijke onderwerpen, die ook binnen onze gemeente aan de orde (kunnen) komen. Het is noodzakelijk hiervoor beleid te ontwikkelen, maar het is moeilijk, zo niet onmogelijk, voor elke situatie aan te geven hoe precies gehandeld moet worden.

Voor alles mogen we zeggen dat de liefde tussen mensen en in het bijzonder de liefde tussen een man en een vrouw in het huwelijk een prachtig geschenk is, dat we over hebben gehouden vanuit het paradijs. Het huwelijk mag zelf symbool staan voor de relatie tussen de Heere Jezus en de gelovigen (Zijn bruid).

Hoe wordt er in de samenleving gedacht over liefde en seksualiteit en wat zegt de Bijbel hier over?

In de samenleving waar we deel van uitmaken is er veel veranderd. Jaren lang gold het huwelijk als geaccepteerde norm en hoorde geslachtsgemeenschap thuis binnen het huwelijk. Er zijn verschillende ontwikkelingen geweest die daarin verandering hebben gebracht, resulterend in de algemene norm: zolang je maar plezier beleeft aan elkaar en niemand dwingt tot iets wat hij of zij niet wil, is alles in orde.

De Bijbel houdt ons echter iets anders voor. Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament wordt seksualiteit verbonden aan een levenslange relatie van liefde en trouw en beschreven als een mooi cadeau waarvan genoten mag worden. Anderzijds relativeert de Bijbel het ook weer en maakt duidelijk dat je ook kunt leven zonder een seksuele relatie en dat het in bepaalde omstandigheden zelfs de voorkeur verdient single te blijven. Denk bijvoorbeeld aan Jezus en Paulus (Mattheus 19:12 en 1 Korinthiers 7: 25-35). Zij gingen als single door het leven en hadden een bijzondere taak in Gods plan.

De vraag is of we ook op het terrein van de seksualiteit God willen dienen. Als we ons dit realiseren doen we de dingen niet omdat we ons daar in eerste instantie zelf prettig bij voelen, maar willen we ook op dit gebied luisteren naar wat God van ons vraagt.

Verkering, verloving en huwelijkstoerusting

De verkeringstijd is een mooie tijd waarin mensen elkaar kunnen leren kennen en verliefdheid kan uitgroeien tot een liefdesband voor het leven. Wanneer de liefde serieuze vormen krijgt en de partners met elkaar verder het leven door willen kan dit geaccentueerd worden door een verloving. Daarbij beloven beiden trouw te zijn aan elkaar en het voornemen te hebben te trouwen. In de verlovingstijd zullen zij elkaar steeds beter leren kennen en kan ook het verlangen groeien te leven bij het licht van Gods Woord. Zich verloven moet niet gezien worden als een vereiste, maar wel als een goede traditie, de markering van een voorbereidingstijd op het huwelijk. Juist in de verlovingstijd is het volgen van een huwelijkstoerustingskring op zijn plaats.

Daarnaast is het zeer belangrijk dat ook op de catechisatie al aandacht wordt geschonken aan onderwerpen rond het huwelijk. Immers, een huwelijkstoerustingskring zal gevolgd worden door jongeren die binnen afzienbare tijd tot een huwelijk willen komen. Jongeren die in hun verkeringstijd overwegen om te gaan samenwonen, bereikt men zeer waarschijnlijk niet via een

dergelijke kring. Die kunnen in een vroeg stadium wel bereikt worden door middel van de catechisatie.

Seks voor het huwelijk

Geslachtsgemeenschap is een wonder van God, voor een man en een vrouw die zich voor de rest van het leven aan elkaar hebben verbonden. Regelmatig komt de vraag voorbij: Als je 100% zeker van elkaar bent, moet je dan perse wachten tot je trouwdag? De Bijbel is duidelijk op dit gebied. Er kan pas sprake zijn van geslachtsgemeenschap op het moment dat de huwelijksluiting heeft plaats gevonden. De huwelijksluiting is een verbondssluiting, een openbare plechtigheid, met God als hoogste Getuige. We zien dit al vroeg in de Bijbel naar voren komen (o.a. in Genesis 29, maar ook in het Nieuwe Testament, in Johannes 2:1-11 en Mattheüs 25:1-13). Op grond hiervan geloven we dat geslachtsgemeenschap voor het huwelijk niet naar Gods bedoeling is.

Samenwonen

Eeuwenlang was ongetrouwd samenwonen een randverschijnsel, ook binnen de christelijke gemeente. De laatste 10 á 25 jaar is dat veranderd. Samen wonen is 'in'. Het heeft het tij mee. Het past in onze tijd van individualisering, waarin het gericht zijn op de vervulling van eigen behoeften en eigen genot een grote rol speelt. Het draait meer om het 'ik' dan om 'de ander'.

De moderne seksuele moraal is daarbij ongetwijfeld van invloed geweest. Was voorheen, in ieder geval formeel, de seksuele gemeenschap iets wat bij het huwelijk hoorde, tegenwoordig is het ook moreel geaccepteerd dat deze twee los van elkaar staan. Als je dus zonder getrouwd te zijn ook met elkaar kunt leven als getrouwd, waarom zou je dan nog de gang naar de trouwzaal en de kerk maken? Wat is dan de meerwaarde van het huwelijk?

Daarnaast is er ook een grote groep die het samenwonen ziet als een stap die aan het huwelijk voorafgaat. Het samenwonen is dan feitelijk bedoeld als proefhuwelijk, met het 'voordeel' dat je gemakkelijk van elkaar af kunt als de relatie toch tegenvalt. Dat vele huwelijken vandaag de dag stranden zal zeker van invloed zijn op deze visie. Anderen vinden het in de huidige moeilijke economische omstandigheden verstandiger te gaan samenwonen, dan een huwelijk aan te gaan. Samenwonen zonder geslachtsgemeenschap met elkaar te hebben is theoretisch een mogelijkheid, maar komt in de praktijk nauwelijks voor.

Ook hier is de vraag waar het op aankomt of we werkelijk God willen dienen met heel ons leven, of we Christus willen volgen. In de Bijbel wordt ons niet de weg van bovengenoemd samenwonen gewezen, maar de weg van het huwelijk.

- Het huwelijk is meer dan een relatie van liefde en trouw. Het is een relatie in de vorm van een verbond. Van Godswege is het huwelijk heilig en staat dus ver boven gewone overeenkomsten. Een relatie tussen man en vrouw wordt in de Bijbel vaak vergeleken met het verbond tussen God en Zijn volk (Christus en de gemeente). Jer. 3; Ez. 16:8; Hos. 1 en 2; Ef. 5:22-23; Mal. 2:14.
- Seksuele gemeenschap moet ingebed zijn in de levenslange relatie van liefde en trouw. Matt. 19.
- Er zijn veel Bijbelgedeelten die direct of indirect bevestigen dat geslachtsgemeenschap buiten of voor het huwelijk tegen Gods wil is. Deut. 22; Ruth 4; 1 Kor. 7.
- Samenwonen en/of geslachtsgemeenschap waarbij niet die vaste relatie van liefde en trouw met God als getuige de basis vormt, dus buiten het huwelijk, is zonde tegen het zevende gebod 1 Kor. 7:9; 1 Tess. 4.

Sommigen erkennen het bovenstaande, maar menen dat zij hieraan kunnen voldoen binnen hun relatie van samenwonen. Nu komt een ander aspect naar voren. God zet ons individuele leven in het kader van verbanden.

- Samenwonen, ook al beoogt dat een levenslange relatie van liefde en trouw, verwaarloost de functie van de ouders en familie, de samenleving en de kerkgemeenschap. Men gaat van de ene levenseenheid (de gemeenschap rond de ouders) naar de andere (de nieuwe omgeving met alle verbanden) Gen. 2.
- Het huwelijk is een verbond dat om officiële getuigen vraagt. Dit mag niet los gemaakt worden van de gemeenschap om je heen. Een verbond is altijd publiek: het wordt gesloten in het bijzijn van getuigen. In Mal. 2:14 zinspeelt de Heere op Zijn verbond en het wordt hier toegespitst op het huwelijksverbond. God zegt dat men achter de menselijke getuigen Hem moet zien als de grote Getuige op de huwelijksdag. Daarbij moet men het zo zien dat God door een ambtsdrager is vertegenwoordigd. Heel vroeger waren dat de oudsten uit de gemeenschap of de priester, later was het de predikant. Tegenwoordig is het de ambtenaar van de burgerlijke stand, maar ook de predikant mag als zodanig beschouwd worden. Het

huwelijksverbond heeft het karakter van een eed en krijgt daardoor een extra dimensie inzake de beloofde trouw aan elkaar.

- Ook al is er bij "samenwonen" een samenlevingscontract, dan is dit toch gemakkelijker te ontbinden dan een huwelijk. Een relatiebreuk wordt dan ook als minder ernstig beschouwd. Als er inmiddels kinderen zijn geboren dan is het uit elkaar gaan, meestal ten nadele van die kinderen.
- Een samenlevingscontract kent rechten, een huwelijk allereerst bepaalde verplichtingen: de plicht de ander trouw te zijn, voor de ander te zorgen, bij de ander te wonen.

Om rein te leven ook op het gebied van seksualiteit, moeten we elkaar scherp houden. Dit is een taak voor ambtsdrager en ouders, maar ook voor ieder gemeentelid. Laten we elkaar in liefde blijven wijzen op de wil van God, ook in deze.

Voorafgaand aan het trouwen kan het lastig zijn om binnen de door God gestelde grenzen te blijven, maar we mogen weten dat God ons ook in deze kracht wil geven als we Hem daarom vragen.

Na een periode van samenwonen toch een huwelijk ?

Er mag dankbaarheid zijn als op een bepaald moment een samenwonend paar tot de conclusie komt dat het goed is om te gaan trouwen. Nu kunnen zich o.a. de volgende situaties voor doen:

- Het paar trouwt voor de burgerlijke overheid en overweegt niet om alsnog een kerkelijk huwelijk (inzegening) te vragen. In dat geval is het goed dat er een pastoraal gesprek plaats vindt tussen de predikant of predikant + wijkouderling en het paar. Tijdens dit gesprek kan het paar gelukgewenst worden met hun burgerlijk huwelijk, maar ook kan, op pastorale wijze besproken worden dat het niet juist was om te gaan samenwonen. Er wordt namens de gemeente een Bijbel aangeboden en de wens wordt uitgesproken dat zij voortaan actief aan het gemeentelven zullen (blijven) deelnemen.
- Een andere mogelijkheid is dat het paar vraagt of hun huwelijk ook kerkelijk kan worden ingezegend. Dit kan een paar betreffen dat nog maar vrij kort heeft samengewoond, maar ook een paar waarbij dit al geruime tijd het geval is en waar inmiddels kinderen zijn geboren. Het kan een paar zijn dat inmiddels tot het inzicht is gekomen fout te hebben gehandeld door te gaan samenwonen maar ook een paar dat het samenwonen voor het huwelijk als normaal wenst te beschouwen.

Als een stel dat samenwoont een kerkelijke huwelijksbevestiging aanvraagt, zal die aanvraag niet bij voorbaat afgewezen worden, maar wordt voorgesteld daarover door te praten tijdens een ontmoeting met de predikant en/of de wijkouderling. Daaruit kan een pastoraal contact groeien waarin aan de orde komt wat de bijbelse weg is naar een huwelijk. De hoop en het gebed mag zijn dat er gaandeweg het pastorale traject ruimte komt voor schuldbelijdenis aan God ten aanzien van het samenwonen. Als er geen ontvankelijkheid is voor het bijbelse principe en er geen signalen zijn van een oprecht zoeken van de relatie met God (ook zichtbaar in het bezoeken van kerkdiensten, het willen volgen van de huwelijkskring en het zo nodig accepteren van pastorale begeleiding), zal de aanvraag helaas niet kunnen worden gehonoreerd. Maar er is alle ruimte wanneer het aanstaande bruidspaar bewust een nieuwe weg wil inslaan en verlegen is om de zegen van God. Daarbij is het van belang dat het huwelijk niet langer uitgesteld wordt dan nodig. Een aanvraag voor een huwelijksdienst na samenwonen dient altijd geagendeerd te worden op een vergadering van de kerkenraad.

Huwelijk en huwelijksdienst

Het huwelijk is de bekroning van de liefde tussen man en vrouw. Onder een huwelijk verstaan we een wettelijk geregelde, formele samenlevingsvorm voor het leven, tussen één man en één vrouw, die de basis vormt voor een gezin, een seksuele relatie en een familieverband.

Doelen van het huwelijk:

- Het eerste doel is dat man en vrouw, door oprechte liefde verbonden, elkaar in werkelijke eenheid zullen toebehoren en elkaar trouw zullen helpen en bijstaan in alle dingen, die tot het tijdelijke en het eeuwige leven behoren.
- Het tweede is dat man en vrouw, als instrumenten in de hand van de Schepper, zullen meewerken aan de voortgang van het menselijk leven. Wanneer hun de zegen van kinderen geschonken wordt, zullen zij een christelijk gezin vormen, een bouwsteen in de gemeente en de samenleving. Zij zullen hun kinderen en allen die onder hun dak gastvrijheid vinden voorgaan als leerlingen van Jezus Christus.

- Het derde is dat iedere man met zijn eigen vrouw en iedere vrouw met haar eigen man overeenkomstig de wil van God, met een goed en gerust geweten zal leven en dat het geschenk van de seksualiteit binnen het verbond van het huwelijk heilig, dankbaar en in geborgenheid genoten zal worden. Ons lichaam is immers een tempel van de Heilige Geest.

Na de burgerlijke huwelijksluiting kan een kerkelijke inzegening (liturgische huwelijksbevestiging) volgen. In deze dienst wordt verkondigd wat het huwelijk inhoudt, wat de Heere God verwacht van mensen die elkaar trouw beloven en welke beloften Hij hen meegeeft. Alleen een naar burgerlijke wet tot stand gekomen huwelijk van één man en één vrouw kan als verbond van liefde en trouw voor Gods aangezicht worden ingezegend.

Seksualiteit en het geschenk van kinderen

Er is in het verleden wel eens gedacht dat voortplanting het enige doel van geslachtsgemeenschap is. Als de Bijbel spreekt over de betekenis van seksualiteit, wordt daar niet per definitie de voortplanting aan gekoppeld (Gen. 2 en Hooglied bijv.). De seksualiteit heeft ook los van het verkrijgen van kinderen een eigen waarde. In de seksuele eenwording mag in de eerste plaats de liefde tussen man en vrouw gevierd worden als kostbaar geschenk van God.

Niettemin is het krijgen van kinderen één van de functies van seksualiteit in het huwelijk. Genesis 1:28 zegt: *'En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, wordt talrijk, vervul de aarde....'* Kinderen worden in de Bijbel gezien als een zegen van God (zie ook Psalm 127 en 128). We zullen in de gemeente dus ook niet spreken over het 'nemen van kinderen', maar het ontvangen van kinderen als Gods geschenk.

Tot slot willen we onderstrepen dat het krijgen van kinderen slechts één van de zegeningen is binnen de huwelijkse band. Het uitblijven van de kinderzegen hoeft een volledig bloei van het huwelijk niet in de weg te staan. Wel weten we dat kinderloosheid een zwaar kruis kan zijn en we willen dan ook in meelevende liefde optrekken met hen die dit kruis te dragen hebben.

Echtscheiding – De scherven van een gebroken huwelijk

Het zal duidelijk zijn dat we voor alles heel zorgvuldig dienen te zijn in de keuze van een huwelijkspartner. Vervolgens worden gehuwden in een situatie van een vastgelopen huwelijksrelatie geroepen er alles aan te doen om tot herstel van de relatie te komen. Ook veel christenen laten zich echter leiden door de moeite van hun situatie en het verlangen naar geluk. Vandaag gaat het vooral om 'kwaliteit van leven'. Het recht op zelfontplooiing en welbevinden wordt zo belangrijk gevonden dat de bereidheid om, al of niet met professionele hulp, te proberen het huwelijk in stand te houden, afneemt.

Van gelovigen wordt 'meer dan het gewone' gevraagd. Het is heel moeilijk voor te stellen dat een echtscheiding tussen twee oprechte gelovigen, die elk een band met de Heere hebben, kan plaatsvinden. We worden geroepen de weg van Christus te gaan: de weg van offers brengen, van schuld belijden en van verzoenen. In schrijnende situaties zullen de beide partners in elk geval liever kiezen voor 'scheiding van tafel en bed' als het mindere kwaad, dan voor een definitieve echtscheiding. Daar komt bij dat zij die opgaven het vaak veel moeilijker hebben. Denk daarbij ook aan de omgang met eventuele kinderen.

In een moeilijke situatie kan er een taak liggen voor een pastoraal team, dat een luisterend oor en een helpende hand kan bieden. Uiteindelijk ligt er een taak voor heel de gemeente, vooral met het oog op de voorbede. Laat ieder gemeentelid zich vooral wachten voor de zonde van het roddelen, wanneer een ernstige crisis binnen een huwelijk in de openbaarheid is gekomen.

Echtscheiding is een *onmogelijke mogelijkheid*, die in heel bepaalde situaties tot een *mogelijke onmogelijkheid* wordt. Er kunnen in onze gebroken werkelijkheid gevallen zijn waarin het echt niet meer gaat en waarin het huwelijk totaal en voor zover wij mensen kunnen zien onherstelbaar ontworcht is (duurzame ontworcht).

In het algemeen zouden we kunnen zeggen dat er in de Bijbel ten aanzien van echtscheiding sprake is van een *hoofdlijn* en een *zijlijn*. De hoofdlijn is dat echtscheiding niet kan en niet mag. Het huwelijk is immers een heilige inzet van God, reeds vanaf de schepping gegeven. Een man en een vrouw beloven elkaar onvoorwaardelijk trouw voor heel het leven. Dit betreft het leven in heel zijn breedte, dus in al zijn facetten, met zijn lief en leed. Maar ook het leven in heel zijn lengte, tot de dood toe. De zijlijn, niet meer dan een stippellijn, is dat er omstandigheden kunnen zijn waarin het huwelijk onherstelbaar kapot is gegaan. Echtscheiding kan fungeren als noodventiel, dat alleen open gaat wanneer de druk op de ketel zo hoog is geworden dat de zaak op

springen staat. Echtscheiding als nooduitgang die gebruikt wordt omdat het gebouw in vuur en vlam staat.

In Mattheus 5: 31 en 32, alsook in Mattheus 19: 6-9, fulmineert Jezus tegen de *lichtvaardige* manier waarop in de joodse cultuur mannen hun vrouwen wegstuurden. Een vrouw was aan de willekeur van de man overgeleverd. De echtscheiding zat van meet af aan als mogelijkheid bij het huwelijk ingebakken. In genoemde perikopen zet Jezus de zaak op scherp vanwege die lichtvaardige echtscheidingen en bindt de Farizeeën op het hart: geen echtscheiding, tenzij in een uiterst geval. Als voorbeeld noemt Hij dan overspel. Uit genoemde verzen is echter niet af te leiden dat Jezus bedoelt te zeggen: overspel is de enige reden voor 'geoorloofde' echtscheiding. Paulus noemt in 1 Korinthe 7:15 ook een uiterst geval: Verlating omwille van het geloof.

Gemengde huwelijken waren in de jonge zendingsgemeente aan de orde van de dag. Het gaat hier om een situatie waarin binnen een gemengd huwelijk de gelovige en ongelovige partner moeite hebben om bij elkaar te blijven. In die omstandigheid mag scheiding niet uitgaan van de gelovige partij (zie 1 Kor. 7:10 e.v.). Komt het toch tot een scheiding doordat de ongelovige niet langer bij de gelovige wil blijven, omdat hij/zij weigert verder te leven met iemand wiens leven is gestempeld door liefde voor en (dus) gehoorzaamheid aan Christus, is de achterblijvende partij vrij. Een scheiding wordt in dit geval gebillijkt: *'Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden.'* (1 Kor. 7:15).

De Bijbel is geen wetboek waarin elk voorkomend geval nauwkeurig beschreven is. Er is de mogelijkheid dat er nog andere noodsituaties en grensgevallen zijn, waarin mensen maar beter uit elkaar kunnen gaan, bijvoorbeeld wanneer de één de ander lichamelijk en/of psychisch mishandelt en kapot maakt. Deze noodsituaties moeten van vergelijkbare ernst zijn als de 'echtscheidingsgronden' die met zoveel woorden in het Nieuwe Testament genoemd worden.

Echtscheiding is in uiterste situaties een onmogelijke mogelijkheid, die te maken heeft met de barmhartigheid van Christus, vanwege de hardheid van hart, oftewel vanwege de gebrokenheid waarin we sinds Genesis 3 leven.

Huwelijk na echtscheiding

Hertrouwen is alleen dan mogelijk wanneer de echtscheiding een uiterste situatie betrof (zie boven). In deze zin spreekt ook Calvijn zich uit in zijn commentaar op Mattheüs 19:9 *'...wanneer Christus hem die de verstotene trouwt aan overspel schuldig verklaart, moet dit ongetwijfeld tot de ónwettige en óngeldige (lees: lichtvaardige) echtscheidingen beperkt worden.'*

Als een tweede huwelijk in bepaalde situaties als 'geoorloofd' kan worden gezien, is een kerkelijke inzegening óók geoorloofd. Als het ene kan, kan het andere ook. Het omgekeerde is eveneens waar: als het ene niet kan, kan het andere ook niet.

De keuze om een tweede huwelijk aan te gaan is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de broeder of zuster zelf. Maar als gemeente hebben we óók een verantwoordelijkheid, namelijk: met elkaar zoeken naar de wil van God.

De vraag om inzegening van een tweede huwelijk na echtscheiding van een of beide partners, plaatst de kerkenraad heel concreet voor de vraag of zij namens God Zijn zegen mag uitspreken over zo'n huwelijk. Dat kun je alleen maar doen als je ervan overtuigd bent dat God Zijn zegen wil en kan geven.

Er zijn geen algemene, pasklare antwoorden. Wat bijvoorbeeld te doen met een situatie waarbij er wel sprake is van overspel, maar door alles wat daaraan is voorafgegaan de verlaten partij net zo goed schuld draagt, omdat door liefdeloosheid de partner min of meer in de armen van een ander is gedreven? Gaat dan de één vrijuit en wordt de ander schuldig verklaard? En wie spreekt hierin dan het laatste woord? Zo zijn er vanuit de praktijk véle (vaak trieste) voorbeelden te noemen. Het lastige is dat elk geval weer anders is. Zeker wanneer de voorgeschiedenis zich heeft afgespeeld buiten onze gemeente is het heel moeilijk om helder zicht te krijgen op de situatie.

Er zijn twee dingen nodig om de aanvraag van een inzegening van een huwelijk na een echtscheiding goed te kunnen beantwoorden. In de eerste plaats moeten we met een open en gehoorzaam hart luisteren naar de Bijbel en daarnaast moeten we bereid zijn om naast de ander te gaan zitten om samen zoekend en biddend Gods weg te ontdekken.

Het antwoord op de vraag of Gods zegen gevraagd kan worden over een nieuw huwelijk, wordt mede bepaald door het antwoord op vragen als:

- Wat is er gedaan om het ontwrichte huwelijk weer op de rails te krijgen (relatietherapie bijv.) Is alles gedaan om het vol te houden? Hoe is hij of zij daar in gebed mee omgegaan?
- Waar sta je als gescheiden man/vrouw in het hele verwerkingsproces van de echtscheiding? Voor de verwerking van een scheiding is tijd nodig. Is het dan verstandig om bijvoorbeeld al binnen een jaar weer met een nieuwe relatie te beginnen? Soms is er naar de 'ex' nog zoveel bitterheid en pijn, dat dit zondermeer wordt meegenomen in de nieuwe relatie. Dat legt een zware druk, die er in de praktijk soms de oorzaak van kan zijn dat de nieuwe relatie ook alweer snel vastloopt. Wanneer er sprake is van kinderen zal ook zeker ernstig rekening gehouden moeten worden met de vraag hoever zij in het hele verwerkingsproces zijn.
- Is de partner waarmee een nieuw huwelijk wordt aangegaan een gelovige? Er kan geen sprake zijn van een huwelijksinzegening bij hertrouwen wanneer iemand wil hertrouwen met een ongelovige.
- Hoe te handelen als gemeenteleden aankloppen, die een scheiding achter de rug hebben en tot levend geloof zijn gekomen? Zou je dan mogen zeggen dat er toen vanuit onwetendheid is gehandeld en dat je bij God de gelegenheid krijgt om echt opnieuw te beginnen, om alsnog het geluk te vinden dat de Heere met de instelling van het huwelijk bedoeld heeft?
- En wat als iemand schuld heeft aan de echtscheiding en tot berouw komt, terwijl de weg terug is afgesloten? Kan het dan gebeuren dat je, levend van Gods genade en genezen door Hem, opnieuw iemand ontvangt, waarmee je gezegend je weg mag gaan?

Allemaal zaken die meespelen in de uiteindelijke afweging. Duidelijk is dat een aanvraag om inzegening van een nieuw huwelijk na echtscheiding de nodige zorgvuldigheid vraagt.

In alle situaties zal naar aanleiding van een of meer persoonlijke gesprekken van betrokkenen met een afvaardiging van de kerkenraad (bijv. predikant en wijkouderling) een afweging gemaakt moeten worden, die vervolgens in de kerkenraad besproken wordt, waarop in de kerkenraad besluitvorming volgt. Een kerkenraad heeft het recht om te zeggen dat zij Gods zegen hier niet aan kan verbinden, maar ook om tot de conclusie te komen dat het verantwoord is om in een kerkdienst Gods zegen over dit tweede huwelijk te vragen.

Homoseksualiteit

Homoseksuele gerichtheid kan met aanleg te maken hebben, alsook met omstandigheden waarin iemand opgroeit. Of met een combinatie van beide. Hoe dan ook, homoseksuele jongeren en ouderen ervaren de gebrokenheid van de schepping op een pijnlijke manier in hun seksuele gevoelens. Samen met onze broeders en zusters met een homoseksuele gerichtheid staan we zij aan zij in die gebrokenheid.

Uit ervaringscijfers blijkt, dat 1 op de 20 mensen een dergelijke gerichtheid heeft. Dat zal ook in onze gemeente het geval zijn. We praten dus over een groot aantal, waarvan het merendeel ons niet bekend is. Vaak bestaat immers veel schroom om voor die gevoelens uit te komen. Het tekent hun kwetsbaarheid. Voor zover in de pastorale praktijk een gesprek hierover wordt aangegaan, komt bij een aantal van hen een grote nood en strijd naar voren; anderen hebben het een plaats in hun leven gegeven. Een pastoraal gesprek kan, ondanks de worsteling, een uitlaatklep zijn. In het gesprek mogen we er op wijzen, dat God hun worsteling ziet en hen daarin niet in de steek laat.

Er dient een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen de homoseksuele praxis (die in de Bijbel wordt afgewezen) en het hebben van homoseksuele gevoelens. In de Bijbel wordt de homoseksuele praxis overigens nooit afzonderlijk benoemd, maar altijd in relatie met vele andere zonden en gebruiken. In de samenleving is er enerzijds een brede acceptatie van medemensen met een homoseksuele gerichtheid en anderzijds, zeker bij jongeren, een veroordeling. Een anti-houding moeten we duidelijk afwijzen en tegengaan. Wij mogen wijzen op een God die mensen, ongeacht hun seksuele geaardheid, wil aanvaarden en helpen, ook in pijn en gebrokenheid.

In de dagelijkse praktijk kan sprake zijn van vriendschap tussen mensen met homoseksuele gevoelens zonder dat sprake is van een homoseksuele relatie. Risicomijsdend gedrag is hierbij wel van belang, zoals ook geboden bij heteroseksuele alleenstaanden. In Mattheus 5: 28 staat: *'Wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft al overspel met haar gepleegd.'* Dat geldt ook voor homofiele gevoelens. Tegelijk zit in er deze tekst ook ruimte. Er is immers een principieel verschil tussen 'een vrouw aanzien' (haar aantrekkelijk vinden) en 'een vrouw aanzien om haar te begeren' (= je ernaar uitstrekken om haar te bezitten). Homofiele gevoelens zijn niet per se ook verkeerde

lustgevoelens. Het is de kunst om daar op een zuivere manier mee om te gaan. Maar dat geldt voor hetero's evengoed.

Op deze manier willen we er in prediking, pastoraat en catechese enz. over praten. Zo wordt de problematiek beter hanteerbaar en (dus ook) bespreekbaar. Natuurlijk blijft het dan nog moeilijk genoeg!, maar als christelijke gemeente kunnen we zo werkelijk ruimte geven aan de homofiele broeder of zuster en laten zien dat zij er – voor Gods aangezicht en dus ook binnen de gemeente – mogen zijn zoals ze zijn: zij hoeven hun homofiele gerichtheid niet te ontkennen of weg te stoppen, maar kunnen komen tot een positieve aanvaarding ervan.

Tegelijkertijd willen we zo recht doen aan de grens die de Bijbel stelt aan het uiten van deze gevoelens: geen seksuele relatie. Dat brengt kruis-dragen en zelfverloochening met zich mee – pijnlijk, maar wel met de belofte die we uit de mond van Jezus vernemen in Markus 10: 29 en 30: '... er is niemand die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers verlaten heeft omwille van Mij en om het Evangelie of hij ontvangt honderdvoudig, nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de wereld die komt het eeuwige leven.' Hiermee zegt Jezus: 'Als je vanwege je trouw aan Mij bepaalde relaties achter je laat, zul je er andere relaties voor in de plaats krijgen.' Dat is een belangrijke belofte. Liefde en vriendschap, warmte en genegenheid zijn gelukkig ook te vinden in andere relaties dan een seksuele relatie. Die liefde en vriendschap heeft vrijwel iedereen nodig.

Het geloof in deze belofte zou wel eens het belangrijkste kunnen zijn om als gemeente de vragen rond homoseksualiteit aan te kunnen. Niet als dogma om homofiele broeders en zusters mee zoet te houden, maar als werkelijkheid waar de gehele gemeente uit leeft.

Bijlage 4: ziekte en genezing

De wil van God

We kunnen niet zeggen: God wil de ziekte. We kunnen echter ook niet zeggen: God wil niet dat er iemand ziek is. Paulus liet Trofimus ziek achter te Milete (2 Tim. 4:20) en gaf de Filippenzen informatie over de ziekte van Epafroditus (Filipp. 2: 26), terwijl hij zelf periodes van ziekte kende (Gal. 4: 13 en 14) en geplaagd werd door een doorn in het vlees (2 Kor. 12: 7b-10). Het is uiteraard wel een grondgegeven dat het lijden in de wereld nooit Gods bedoeling is geweest. Hij wilde de zonde niet. Hij wilde het lijden niet. Het er allemaal door ons toedoen. Maar Goddank, in Zijn Zoon is Hij iets nieuws begonnen. In Zijn Zoon heeft Hij de grondslag gelegd voor een nieuwe volmaakte wereld. En intussen gaat Hij Zijn weg door alle ellende en lijden heen. De bescherming waarmee onze hemelse Vader Zijn kinderen omringt, houdt echter niet in dat Hij altijd verhindert dat het lijden hun leven binnenkomt. En als het gaat om genezing: soms wil Hij dat we genezen, en soms wil Hij dat niet. En als Hij iets niet wil, dan helpt niets. Hij gaat met elk van zijn kinderen een eigen weg. Gods wil in deze is soeverein.

Aanvaarding

Als God géén genezing geeft, dan gebruikt hij de ziekte, bijvoorbeeld als beproeving, om ons iets te leren of als een vorm van kastijding etc. Als Hij geen genezing schenkt, geeft Hij wel kracht. Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Hij laat Zijn kinderen nooit alleen tobben. Hij is hen met zijn genade nabij. En Zijn genade is uiteindelijk belangrijker dan genezing. Een gelovige die d.m.v. het gebed en het gebruik van alle geoorloofde middelen genezing heeft gezocht en die niet heeft ontvangen, kan vervolgens komen tot het geestelijke inzicht en de kinderlijke aanvaarding dat het Gods weg is hem of haar niet te genezen.

Aanvaarding is niet hetzelfde als berusting (je moedeloos neerleggen bij de situatie). Het 'uw wil geschiede' uit het Onze Vader wordt dan verkeerd geïnterpreteerd. Aanvaarding is je ziektesituatie op een gegeven moment als onomkeerbaar zien vanuit het zicht op Gods soevereine leiding in je leven, en dan nochtans op Hem hopen. Op deze manier doen we recht aan de twee lijnen die er in het N.T. lopen.

Naast de lijn van Jacobus 5 die gericht is op het 'vrijmoedige gebed om genezing', is er de lijn van Romeinen 8, die het 'oetmoedige aanvaarden van ziekte' verwoordt. God kan in Zijn voorzienigheid de ziektemacht, die wezenlijk behoort tot de heerschappij van de duisternis, op geheimenissvolle manier opnemen in Zijn ondoorgroondelijke leiding in het leven van de gelovigen. In het geloofsleven staan heilzame opstandigheid tegen ziekte en bereidheid tot een ootmoedig aanvaarden van het ziek zijn naast elkaar als legitieme momenten.

Kruis en Kroon

Het gevaar bestaat dat we op een eenzijdige manier spreken over gebedsgenezing, waarbij vergeten wordt dat het leven van de gelovigen niet alleen in het teken staat van Pasen, maar ook van Goede Vrijdag, dus van kruis en kroon beide. In Christus zijn we verlost en opgewekt tot een nieuw leven; tegelijkertijd delen we nog in de gebrokenheid van het aardse bestaan. De verzoening met God in Christus hangt wel nauw samen met genezing (Jesaja 53: 'door Zijn striemen is ons genezing geworden'), maar de volkomen genezing laat nog op zich wachten.

Net als de vernieuwing of heiliging, is ook genezing nog maar gedeeltelijk. Soms wordt gezegd: verzoening en genezing kunnen in dezelfde mate door ons ontvangen worden. Dat lijkt ons onjuist. Anders zou Paulus in Romeinen 8 niet hebben gezegd dat wij in de regel zuchten. 'Wij die de eerstelingen van de Geest hebben' - m.a.w.: wij die mogen leven van het voorschot - 'ook wijzelf', zegt hij, 'zuchten in onszelf, in de verwachting van de verlossing van ons lichaam' - de verlossing uit dit bestaan. Zeker, er gebeuren wonderen, maar toch is het heel vaak: zuchten, lijden, huilen. Jezus zei niet: U zult van wonder tot wonder het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar: 'u zult door vele verdrukkingen ingaan.' M.a.w.: 'Er is nog heel wat te lijden, voor u bent verlost.'

Dat neemt niet weg dat het in de verlossing gaat het om de gehéle mens. In de gebrokenheid van dit leven laat Christus dat zien door, naast de blijvende kruisgestalte die christengemeente op aarde kenmerkt, óók doorwerking van Zijn opstanding te geven in wonderlijke genezingen. Maar het blijven verhoudingsgewijs uitzonderingen, al gebeurt het - over de hele wereld genomen - ontelbare malen! Het zijn, zo zegt het evangelie duidelijk, tekenen van het Rijk dat komt, tekenen dat het Koninkrijk van God op komst is, dat de verlossing dichtbij is, maar het is de verlossing zelf nog niet. Die komt nog.

In onze tijd wordt er veel aandacht besteed aan gezondheid, aan het hebben van een gezond lichaam en het leiden van een gezond leven. Dat is goed. Wij zijn verantwoordelijk voor de manier waarop wij met ons lichaam omgaan. Kortom, het lichamelijke aspect van het mens-zijn staat midden in de belangstelling. Dat bergt het gevaar in zich dat in de aandacht voor genezing iets eenzijdigs en onevenwichtigs sluipt. Hoe ervaren gemeenteleden die niet genezen, chronisch zieken en gehandicapten de overmatige aandacht voor lichamelijke genezing in onze samenleving? En hoe zouden vervolgte christenen die gemarteld worden en zwaar lichamen lijden de verhalen over lichamelijke genezing ervaren?

Genezing (als teken van het Rijk dat komt) via de 'gewone' weg.

God kan er voor kiezen om zieken langs de weg van voor de hand liggende middelen te genezen, middelen die God ons in schepping en scheepsel gegeven heeft: goede medische zorg en medicijnen. In de Bijbel zien we telkens hoe het geloof in de kracht van het gebed gepaard gaat met nuchter gebruik van medicijnen, bijvoorbeeld bij Hizkia (Jesaja 38:21) en bij Timotheüs (1 Tim. 3:25). Het kan heel goed zijn dat God in een cultuur waarin de medische wetenschap en techniek geweldige resultaten hebben geboekt, bij voorkeur genezend werkt via deze weg. In een primitieve cultuur kan dat heel anders zijn. Intussen moeten we er wel kritisch op blijven dat het vertrouwen op medische kennis en macht niet in mindering komt op ons vertrouwen op God als de grote Heelmeester.

Wij neigen er sterk toe te geloven dat God deze 'gewone' weg het meest bewandelt en het meest werkt in en door de gewone dingen. De Heilige Geest geeft gaven aan artsen, chirurgen en therapeuten. Dat zijn algemene gaven, maar wel gaven die het meest voor de hand liggen om te gebruiken. In dit verband worden veel gebeden verhoord: van de zieken zelf en ook gebeden met en voor zieken (in gezinnen, op kringen, in erediensten, tijdens pastorale bezoeken). Deze genezingen op het gebed, met gebruikmaking van medische middelen en mogelijkheden, zijn niet minder een wonder als wanneer er genezing plaatsvindt door een uitzonderlijk ingrijpen van God. We staan bloot aan het risico om ons vooral op het bijzondere, het buitengewone te richten, maar we geloven dat God het meest in en door de gewone dingen werkt.

Genezing (als teken van het Rijk dat komt) via een 'bijzondere' weg: de gaven van genezingen

God kan er ook voor kiezen op een bijzondere manier te genezen. In de Bijbel lezen we niet alleen dat de Heere Jezus zieken genas, maar ook dat Hij Zijn discipelen de gave gaf om zieken te genezen. Vanuit de geschiedenis van de kerk weten we dat deze gave niet beperkt is gebleven tot Bijbelse tijden. Wat echter opvalt is, dat God deze gave vooral geeft in bijzondere situaties, waarin geen dokters en medicijnen beschikbaar zijn of waar de geneeskunde besmet is door heidens-occulte rituelen. Deze situaties kwamen in de tijd van Paulus voor. Ze komen ook in zendingssituaties voor.

De gaven van de genezingen uit 1 Korinthe 12 liggen in de lijn van bovengenoemde gave die Jezus gaf aan Zijn twaalf apostelen en de zeventig die uitgezonden werden ('Genees de zieken' – Mattheus 10:8 en Lukas 10:9).

Het is opvallend dat Paulus in 1 Korinthe 12:9 spreekt over gaven van genezingen: meervoud! Hij wil daarmee zeggen dat iemand die in dit verband een gave heeft, daar niet onbeperkt en altijd over kan beschikken. Deze gave wordt per situatie geschonken. Als iemand die gave permanent zou hebben en dus altijd met zich mee zou dragen, zou hij er naar eigen inzicht en beoordeling over kunnen beschikken. De drager van deze gave zou dan zelf kunnen beslissen wannéér en óf hij iemand geneest. Zo iemand wordt manipuleerbaar en kan er zelf ook toe verleid worden te manipuleren. Maar in ieder situatie, bij elk nieuw geval schenkt de Heere deze gave aan iemand, als Hij daarvoor kiest.

Dat betekent dat iemand die deze gave ontvangt haar niet kan beoefenen op elk moment of tijdstip of in elke situatie, ook niet volgens planning en afspraak. Paulus ontving de gave van genezing in bijzondere situaties. Door hem heeft God zieken genezen. Maar hij moest Trofimius in Milete ziek achterlaten (2 Tim. 4:20). Ook Epafroditus in Filippi heeft hij niet kunnen genezen. (Filipp. 2: 25-27). Paulus kon niet op elk willekeurig moment over deze gave beschikken. Die moest hem door de Heilige Geest per situatie geschonken worden. De gave van de genezingen is de gave om een zieke met grote kracht en diep vertrouwen neer te leggen voor de troon van God, in de zekerheid dat God zal genezen. Je voelt je gedrongen door de Heilige Geest om God niet los te laten totdat je het zeker weet: hij of zij zal genezen worden.

De Geest schenkt deze gave gelijk Hij wil. Iemand kan van de gave van de genezing dus niet 'gelijk hij wil' gebruik maken. Hij kan met deze gave – bij wijze van spreken – geen eigen genezingspraktijk beginnen en ook geen genezingsdiensten organiseren.

Als Jezus een zieke aanraakte of een woord tot hem sprak, genas deze direct en totaal. Er was geen sprake van een langzaam genezingsproces. Er was ook niemand die op Zijn aanraking of woord niet genezen werd. Waar dit gezag wordt uitgeoefend kan geen sprake zijn van falen. Vele zogenaamde genezingswonderen kunnen deze toets van de volkomenheid niet doorstaan. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het bij hedendaagse genezingswonderen niet zelden gaat om moeilijk 'grijpbare' ziekten (chronische rugklachten, langdurige vermoeidheid of overspannenheid).

Het is niet de bedoeling deze aandoeningen te relativiseren, maar de psychogene component bij deze ziekten is groot. En juist dit soort aandoeningen wordt genoemd bij de hedendaagse genezingswonderen. We horen daarentegen nooit van wonderen waarbij de geamputeerde arm er weer aan zit. We zien nooit dat iemand die volledig onder een huidziekte zit, bijvoorbeeld psoriasis, na een gebed volledig is genezen. De Bijbelse voorbeelden zijn daarentegen wel heel duidelijk: Jezus geneest iemand met een verdorde (verschrompelde) hand. Na genezing is deze hand gelijk aan de andere. We kunnen ook denken aan de vele melaatsen die genezen werden. Genezingswonderen moeten wel volkomen zijn.

Tenslotte, in aansluiting op het begin van deze paragraaf: de gaven van de genezingen worden niet allereerst gegeven om gélovigen een plezier te doen, ze worden vooral gegeven om óngelovigen te overtuigen van de waarheid van het Evangelie. Dat blijkt uit heel Handelingen. In Handelingen 4 bijvoorbeeld bidden Petrus en Johannes: 'Geef ons vrijmoedigheid om het woord te verkondigen en werkt U dan Zelf mee in tekenen en wonderen! Met andere woorden: dat ongelovigen zullen zien dat we maar geen verhaaltjes staan te vertellen, maar dat het waar is dat er in Christus heil is, verlossing, heling, opstanding, leven! Maak het alstublieft zichtbaar wat wij zeggen en werk zo met ons mee.' Dat is de volgorde. Er wordt niet voortdurend in de gemeente genezen, maar onderweg! Terwijl het evangelie verkondigd wordt en ingang moet vinden in een wereld waar mensen er totaal geen benul van hebben wie Jezus is, gebeurt het! Daar geeft Hij het vooral! Ook vandaag kan God deze gaven verlenen om daardoor de opmerkzaamheid van mensen op te wekken voor het evangelie van Jezus Christus.

Markus 16:17 en 18

Dat blijkt ook uit Markus 16: 17 en 18. Deze verzen gaan over de garanties die Jezus verbindt aan het evangelie. Het evangelie is doorslaggevend en wordt van garantiebewijzen voorzien. Bij de eerste uitzending van de twaalf (binnen Israël) waren de tekenen gevoegd van demonenverdriving en ziektegenezing (6:12-13). Deze tekenen zullen ook de gang van het evangelie buiten Israël, in de wereld begeleiden. Daar komen dan nog nieuwe tekenen bij: spreken in nieuwe tongen, opnemen van slangen, ongedeerd blijven bij gifdrank... Al deze tekenen laten de overwinnende kracht van het evangelie zien. Demonen moeten vluchten, taalgrenzen wijken, de natuur verliest zijn dreiging (de slangenbeet doet geen kwaad), vijandschap wordt machteloos (een gifdrank werkt niet meer), het leven geneest: zieken herstellen.

Deze begeleidende tekenen bekrachtigen het evangelie – bewijzen dat het woord van en over Jezus waar is. Uit het Nieuwe Testament blijkt dat juist daar de wonderen plaatsvinden, waar het Woord van God terrein wint: in de frontlinies van het Evangelie. Zij worden ingezet bij de gelovige prediking, waartoe opdracht werd gegeven in 16:15 en waaraan werd gebonden in 16:16.

Wanneer er nu staat dat deze tekenen de 'gelovigen' volgen, is dit niet kwantitatief bedoeld (ieder gelovige), maar kwalitatief (niet de óngelovigen, maar de gélovigen). Het werkwoord 'volgen' geeft aan dat de gelovigen begeleid worden door tekenen. Maar dan zijn het ook gelovigen die zelf onderweg zijn. Hierbij moeten we denken aan de mensen die aan de opdracht (Marcus 16:15) gehoor geven om uit te gaan in de wereld. Op die wereldreis van het evangelie zullen de genoemde tekenen met de gelovigen meereizen. Ook in Marcus 16:20 wordt gesproken over tekenen die de Heere doet 'volgen' wanneer de leerlingen overal prediken. Daarom moet in vers 16 en 17 ook worden gedacht aan tekenen waardoor gelovige predikers begeleid worden tijdens de opmars van het evangelie door de hele wereld. We weten vanuit de geschiedenis van kerk en zending dat deze gaven/tekenen niet beperkt zijn gebleven tot Bijbelse tijden. Daarbij valt op dat God ze vooral geeft in zendingsgebieden en in bijzondere situaties: situaties waarin geen dokters en medicijnen beschikbaar zijn.

De macht van satan

Ziekte kan ook het werk zijn van de duivel. Door onze zonde heeft de duivel toegang gekregen tot Gods goede schepping. Daardoor kan ook Satan ons met ziekte kwellen. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de geschiedenis van Job. Satan krijgt van God toestemming om de vroomheid van Job op de proef te stellen. Maar het duidelijkst blijkt dit werk van de duivel in de evangeliën. Op een bepaald moment geneest Jezus een vrouw die helemaal kromgegroeid was. Jezus zegt dan: 'Mocht deze vrouw, (...) al achttien jaar door Satan geboeid werd gehouden, (...) niet (...) worden losgemaakt?' (Lucas 13:16).

We moeten er echter voor oppassen dat we er een systeem in gaan zien. In de Bijbel gaat het vaak genoeg over ziekte zonder dat dit meteen in verband wordt gebracht met de duivel. We moeten dus niet achter elke ziekte de duivel zoeken. Dan geven we hem teveel eer. W.J. Ouweneel heeft een boek geschreven over gebedsgenezing: 'Geneest de zieken'. Onzes inziens ligt in dat boek teveel nadruk op de duivelse dimensie. Overal ziet hij demonen die ziekte verspreiden. Volgens ons ligt hier een gevaar op de loer, namelijk dat gebed om genezing en bevrijdingspastoraat door elkaar gaan lopen of haast samenvallen.

Voorbede

Wij onderstrepen de betekenis van de voorbede voor de zieken als een vast onderdeel van de zondagse erediensten, maar ook als vast onderdeel van de gebeden thuis, op verenigingen en kringen. Deze dienst van de voorbede kan, op verzoek, voor ernstig zieken uitgebreid worden met ziekenzalving, een ritueel om het gebed om herstel van een zieke op symbolische wijze te onderstrepen. Tegelijk moeten we ons ervan bewust zijn dat er over de exegese van Jac. 5 verschillende meningen bestaan.

Genezing op zich is geen doel. De diepste bedoeling van genezing is dat lichaam en ziel des te meer worden toegewijd aan de Heere. De Geneesheer is belangrijker dan de genezing.

Bijlage 5: gemeentezang

Eerste brief

IJsselmuiden, oktober 2013

Geacht gemeentelid,

Wij geloven dat het belangrijk is dat onze erediensten zorgvuldig worden ingericht met het oog op de heiligheid van God én het heil van mensen. De manier waarop wij onze eredienst vormgeven dient zoveel mogelijk bij te dragen aan de ontmoeting met God Zelf en de doorwerking van Zijn Woord en Geest in het leven van ons allen: van jong en oud. Dit betekent kort gezegd: eerbied en verstaanbaarheid. Opdat de eredienst zal zijn tot eer van God en zegen van mensen.

Belangrijk is daarbij steeds weer de vraag uit Hand. 8:30 in allerlei variatie: Verstaat u ook wat u leest, hoort, zingt, bidt, doet? Dit belangrijke criterium van de verstaanbaarheid heeft betrekking op de volle breedte van de liturgie.

Enkele jaren geleden hebben we ons bezonnen op de bijbelvertaling. Onze voorkeur ging en gaat nog steeds uit naar de Statenvertaling: een betrouwbare Nederlandse bijbelvertaling die zo dicht mogelijk aansluit bij de grondtekst. Echter, in de loop van de eeuwen is er in de Nederlandse taal veel veranderd en voor velen is de taal van de Statenbijbel inmiddels moeilijk te begrijpen. We waren dan ook blij met de komst van de *Herziene* Statenvertaling. De verstaanbaarheid van de bijbel is namelijk van groot belang. De herziening is er nadrukkelijk op gericht om de Statenvertaling voor de generaties na ons te behouden, maar dan meer aangepast aan het hedendaags taalgebruik.

In vergelijkbaar kader (verstaanbaarheid) stond de bezinning die we als kerkenraad de afgelopen periode hebben gehad op de gemeentezang.

Psalmen

Binnen de reformatorische traditie ligt vanouds de nadruk op het zingen van de psalmen. Wij hechten daaraan, om meer dan een reden (zie einde van deze paragraaf). In toenemende mate merken wij echter dat de taal van de oude berijming van 1773 minder geschikt is geworden om de rijkdom van de inhoud te begrijpen en te beleven. Met als gevolg dat ons psalmboek gaandeweg 'dunner' is geworden. Vanwege taal die niet meer goed verstaanbaar is, zingen we namelijk een aantal psalmen/coupletten niet meer, terwijl juist de (onberijmde) psalmen door de Heilige Geest zijn geïnspireerd en de hoogten en diepte van het geloof op een unieke manier bezingen.

In het huidige, nu bijna verlopen, beleidsplan was al het voornemen opgenomen om ons te bezinnen op de psalmberijming. In de kerkenraadsvergadering van 26 juni jl. is het algemene gevoelens uitgesproken dat het goed zou zijn om naast de psalmen in de oude berijming ook psalmen in de nieuwe berijming te gaan zingen. Over het algemeen is de nieuwe psalmberijming voor jong en oud beter te begrijpen. We weten derhalve beter wat we zingen en zingen daardoor ook weer meer bewust.

De psalmen in begrijpelijker taal zingen, draagt er onzes inziens eveneens toe bij dat onze jongeren niet bij de psalmen vandaan groeien. Het is belangrijk dat ook de komende generaties de psalmen in hun hart sluiten. Door ook van de nieuwe berijming gebruik te maken, willen we het zingen van de psalmen stimuleren.

Oude en nieuwe berijming naast elkaar in één dienst schept een goed evenwicht en bevordert dat ook niet of weinig gebruikte psalmen/coupletten meer gezongen gaan worden. Voor alle duidelijkheid: 'naast' is niet hetzelfde als 'in plaats van'. Er zijn veel dierbare coupletten van de oude berijming die harten van de mensen binnen gezongen. Daar willen we niet van scheiden, maar wel ruimte bieden voor de nieuwe.

Als kerkenraad vinden we het bijzonder belangrijk dat we een psalmzingerende gemeente zijn én blijven. Dat zien we als de hoofdlijn. Niet alleen omdat we met de Schrift meezingen, maar ook omdat daarmee de blijvende verbondenheid met Israël tot uiting komt, het volk van God waarbij we als christelijke gemeente zijn ingelijfd. Wanneer er naast de psalmen ook andere liederen klinken, mag dat niet ten koste gaan van de hoofdlijn.

Gezangen

Naast de psalmen zingen we in bijzondere diensten (bijv. scholendienst, afsluitdienst vakantie-bijbelweek, themadiensten, kinderbid- en dankdagdiensten, diensten op de feestdagen, gezinsdienst, diensten in advents- en lijdenstijd, trouw- en rouwdiensten), ook gezangen. We achten dat principieel verantwoord. We lezen daar duidelijk over in Kolossenzen 3:16: *'Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart.'*

In genoemde kerkenraadsvergadering is als resultaat van onze bezinning eveneens uitgesproken dat het goed zou zijn om, behalve in bijzondere diensten, ook in de 'gewone' zondagse diensten ruimte te creëren voor het zingen van bijbelgetrouwe liederen naast de psalmen. Lieder die rechtstreeks ingaan op het werk van Christus en de Heilige Geest, zodat er we er ook op directe wijze van zingen en niet alleen indirect. Voor de geloofsbeleving is dat verrijkend. Er zijn prachtige kerkliederen die het waard zijn gezongen te worden, ook in de zondagse erediensten. In andere kerkelijke tradities hebben ze al eeuwenlang hun waarde bewezen. Isaac Watts, de vader van het Engelse kerklied herdichtte bijvoorbeeld de woorden van Psalm 90 in het prachtige lied: 'O God, die droeg ons voorgeslacht' (O God, our help in ages past) – liedboek, gezang 397.

Voor het zingen van gezangen hanteren we de volgende richtlijnen:

- 1) De liederen worden gekozen uit kerkelijk aanvaarde bundels: Het (oude)liedboek voor de kerken en de Hervormde gezangenbundel. In bijzondere diensten, zoals bovengenoemd, kunnen ook liederen uit andere bundels worden gekozen (bijv. Op Toonhoogte, Zingende gezegend, Uit aller mond...).
- 2) De liederen dienen in overeenstemming te zijn met de openbaring van Gods heil in de bijbel en met de belijdenis van de kerk. Daarnaast dienen ze liturgisch verantwoord te zijn, alsook literair en muzikaal van goede kwaliteit.
- 3) Om te zorgen voor een evenwichtige verhouding van te zingen liederen in de erediensten en om te waarborgen dat we een psalmenzingerende gemeente zijn en willen blijven, hebben we voor ogen om van de 6 zangmomenten die er doorgaans in een dienst zijn, er 4 te reserveren voor psalmen (2 oude berijming en 2 nieuwe berijming) en 2 voor andere bijbelgetrouwe liederen. Met dien verstande dat het niet verplicht is om ook 2 psalmen in de nieuw berijming en 2 gezangen te laten zingen. Het mag er van elk ook 1 zijn als dat beter uitkomt. In bijzondere diensten kan de verhouding tussen psalmen en gezangen wat minder 'strak' zijn en is er gelegenheid om wat meer gezangen te zingen, echter zonder de psalmen achterwege te laten (met een minimum van drie).

Een en ander betekent niet dat ieder nu verschillende liedbundels moet gaan aanschaffen. Het plan is om aan het begin van de kerkdiensten een blad uit te reiken, waarop de gekozen gezangen en psalmen in de nieuwe berijming staan afgedrukt. Dit in eerste instantie. Intussen gaan we de mogelijkheden onderzoeken om de liederen te projecteren.

Muziekinstrumenten

In bijzondere diensten wordt al regelmatig medewerking verleend door een muziekgroep. Dat is ook nodig omdat voor die diensten ook uit andere liedbundels gekozen kan worden en voor de begeleiding van die liederen het orgel niet altijd een geschikt begeleidingsinstrument is. In reguliere diensten waarin uit de twee genoemde bundels wordt gezongen is dat niet nodig, omdat het liederen betreft die goed op een orgel te begeleiden zijn. Als kerkenraad zijn we van mening dat het goed is om in de reguliere diensten het orgel als hoofd - begeleidingsinstrument te handhaven - wat niet wil zeggen dat er naast het orgel, niet ook van een ander begeleidingsinstrument gebruik gemaakt kan worden als dit te pas komt.

Tot slot

Wij beseffen dat veranderingen niet automatisch leiden tot verrijking en verdieping. Er zijn genoeg voorbeelden in de kerk, dat veranderingen soms samengaan met een omarming van de tijdgeest met alle gevolgen van dien. Het is onze roeping daar alert op te zijn. Tegelijk zijn we verantwoordelijk om zo zorgvuldig mogelijk te zoeken naar een goede invulling van de eredienst, om juist op die manier bewust tegen de tijdgeest in te roeien.

Het is de wens en bede van de kerkenraad dat we als wijkgemeente bovengenoemde voornemens op een bijbelse en respectvolle manier zullen bespreken, opdat wij in gezamenlijke verantwoordelijkheid blijvend gestalte mogen geven aan het eren en dienen van onze God en Vader. Deze bespreking zal plaatsvinden tijdens een wijkavond die D.V. gehouden wordt op 14 november om 19.45u in De Zaaier. Er zal dan nog nadere toelichting worden gegeven op de inhoud van dit schrijven.

U/jij bent van harte uitgenodigd.

Met vriendelijke groet,
De kerkenraad van wijkgemeente 2

Tweede Brief

Geacht gemeentelid,

In oktober hebben wij u/jou middels een brief op de hoogte gebracht van de voornemens van de kerkenraad t.a.v. de gemeentezang. Wij hebben die tijdens de wijkavond op 14 november met u/jou gedeeld. Onze indruk was en is dat de voornemens - in grote lijn - worden onderschreven. Tegelijkertijd beseffen we dat niet ieder er gelukkig mee is. We weten dat er wijkleden zijn voor wie de plannen te ver gaan. Ook zijn er wijkleden voor wie ze juist niet ver genoeg gaan. Als kerkenraad hebben wij geprobeerd hierin een begaanbare weg te zoeken.

Tijdens de wijkavond zijn diverse vragen gesteld, zowel schriftelijk als mondeling. We hebben geprobeerd daar zo goed mogelijk op te antwoorden. We realiseren ons dat de beantwoording niet naar ieders tevredenheid is geweest. Uit sommige reacties, tijdens en ook na de wijkavond, bleek dat. Een kritische reactie die eruit springt is: waarom komt er tijdens 'reguliere' diensten geen ruimte voor opwekkingsliederen?

We hebben daar, bij de evaluatie van de wijkavond tijdens de kerkenraadsvergadering van 27 nov. jl. opnieuw over nagedacht. In de toelichting tijdens de wijkavond zijn er enkele kritische kanttekeningen geplaatst bij het genre 'opwekkingslied'. Die kanttekeningen hebben te maken met theologische vragen die bij de inhoud van sommige nummers te stellen zijn, alsook met de vraag: zijn opwekkingsliederen kerkliederen? Afgezien van het feit dat opwekkingsliederen oorspronkelijk niet bedoeld zijn als kerklied, zijn veel nummers qua muziekstijl niet geschikt voor gemeentezang met orgelbegeleiding.

Dat neemt niet weg, dat er zeker opwekkingsliederen zijn die bijbels verantwoord en tevens geschikt zijn voor gemeentezang met orgelbegeleiding. Tijdens de kerkenraadsvergadering hebben we erover van gedachten gewisseld, of het niet goed zou zijn om toch een selectie van bruikbare opwekkingsliederen te maken, zodat ook daar tijdens 'reguliere' diensten gebruik van kan worden gemaakt.

Uiteindelijk hebben we daar niet voor gekozen. Gedachtig aan het feit dat de verruiming in de gemeentezang naar de mening van de één te ver gaat en naar de mening van de ander niet ver genoeg, vormen de plannen zoals die er nu uitzien onzes inziens een goede middenweg. Voor een aantal gemeenteleden is het al een hele stap om naast de psalmen in de oude berijming, psalmen in de nieuwe berijming en ook gezangen te gaan zingen. Zij vinden het helemaal moeilijk om ook het opwekkingslied als kerklied te accepteren. Voor anderen is het juist lastig om te accepteren dat er géén opwekkingsliederen gezongen gaan worden in 'reguliere' diensten. Bij onze beslissing hebben we meegewogen dat er - zoals we al schreven in de eerste brief - in 'bijzondere' diensten wél ruimte is voor bijbels verantwoorde opwekkingsliederen.

Overigens is er geen principieel verschil tussen 'reguliere' en 'bijzondere' diensten. Als opwekkingsliederen in 'bijzondere' diensten gezongen kunnen worden, kunnen ze in ook in 'reguliere' diensten gezongen worden. Het gaat immers om gelijkwaardige erediensten. Ze onderscheiden zich alleen van elkaar vanwege het speciale karakter dat sommige diensten in meerdere of mindere mate dragen. We gebruiken deze onderscheiding enkel om concreet invulling te kunnen geven aan de gekozen middenweg. Het is en blijft voor een kerkenraad lastig om een weg te kiezen die tot ieders tevredenheid is. Meestal lukt dat niet. We hopen echter dat er bij ieder de bereidheid is met elkaar rekening te houden en stappen naar elkaar toe te zetten.

In de toelichting tijdens de wijkavond is gezegd: 'We staan voor de opdracht om, met respect voor elkaars standpunt, elkaar vast te houden. Dat is, net zoals in een goed huwelijk, een zaak van stappen doen in elkaars richting. We hopen van harte dat de keuzes die we gemaakt hebben, uiteindelijk - wellicht na een periode van gewenning - voor ieder acceptabel zullen zijn en bijdragen aan versterking en verdieping in de beleving van de eredienst. We nodigen u en jou in elk geval van harte uit, om op deze weg mee te gaan.'

De k rn van de eredienst is ben blijft de prediking, de boodschap van zonde en genade. De verkondiging van het evangelie van de gekruisigde en opgestane Christus. De verkondiging heeft in de geschiedenis van de kerk van meet af aan een belangrijke plek gehad. De liturgie kon variëren,

maar de prediking hield steeds haar bijzondere positie. Dáár vinden we elkaar in de eerste plaats en voorál. Dat neemt niet weg, dat de verkondiging van het Woord van God geen vrijblijvend betoog is: we worden geroepen daarop gelovig te antwoorden in lied en gebed. Vanzelfsprekend zal in dat antwoord dan ook door moeten klinken wat ons verkondigd is. Het moet in de verkondiging én in de liturgie om dezelfde waarheid gaan.'

Voor alle duidelijkheid volgen hieronder nu de definitieve beslissingen die t.a.v. de gemeentezang genomen zijn en in het beleidsplan omschreven zullen worden:

- We zijn en blijven een psalmenzingerende gemeente. De liedbundel van de psalmen is onovertroffen qua breedte en diepgang. In hun veelkleurigheid én weerbarstigheid behoren de psalmen tot het onopgeefbare geloofsgoed van de gemeente. De volle breedte van het geloofsleven komt aan de orde.
- Naast de psalmen in de oude berijming (1773) komt er ook ruimte voor psalmen in de nieuwe berijming (1968). Oude en nieuwe berijming naast elkaar in één dienst schept een goed evenwicht en bevordert dat - vanwege verouderd taalgebruik niet of weinig gebruikte psalmen/coupletten - meer gezongen gaan worden. Voor alle duidelijkheid: 'naast' is niet hetzelfde als 'in plaats van'. Er zijn veel dierbare coupletten van de oude berijming harten binnengezongen. Daar willen we niet van scheiden, maar daarnaast wel ruimte bieden voor de nieuwe.
- Naast de psalmen willen we - op grond van Efeze 5:19 en Colossenzen 3:16 - ook een plaats geven aan gezangen: kerkliederen die rechtstreeks ingaan op het werk van Christus en de Heilige Geest, zodat er we er ook op Nieuwtestamentische manier van zingen en niet alleen op Oudtestamentische manier. Voor de geloofsbeleving is dat verrijkend. Er zijn prachtige kerkliederen die het waard zijn gezongen te worden. Deze liederen dienen in overeenstemming te zijn met de openbaring van Gods heil in de bijbel en met de belijdenis van de kerk. Daarnaast dienen ze goed te begeleiden te zijn op het orgel en ook literair en muzikaal van goede kwaliteit te zijn.
- In 'reguliere' zondagse diensten blijft het orgel het hoofd-begeleidingsinstrument. Dat wil niet zeggen dat er - als het soms te pas komt - niet ook van een ander begeleidingsinstrument gebruik gemaakt kan worden. Dat kan onder andere het geval zijn als er een kinderlied gezongen wordt.
- De kerkliederen worden gekozen uit de twee bundels, die door de landelijke kerk voor gebruik in de eredienst zijn vrijgegeven : Het oude Liedboek voor de kerken (1973) en de Hervormde psalmen en gezangenbundel (1938). Lieder uit het recent verschenen nieuwe Liedboek zullen worden getoetst op bruikbaarheid in onze erediensten. Er zal vervolgens een lijst van bruikbare liederen worden gemaakt.
- In 'bijzondere' diensten (bijv. afsluitdiensten vakantiebijbelweek, themadiensten, scholendiensten op bid- en dankdagen, school- en gezinsdiensten', diensten die gericht zijn op anders begaafden, trouw- en rouwdiensten, diensten op de feestdagen en in advents- en lijdenstijd), kunnen ook verantwoorde liederen uit andere bundels worden gekozen (bijv. Op Toonhoogte, Zingende gezegend, Uit aller mond, Opwekking, ...)
- In 'bijzondere' diensten kan, zoals we ook al gewend zijn, naast het orgel, gebruik gemaakt worden van andere begeleidingsinstrumenten. Dat is ook nodig, omdat voor die diensten ook uit andere liedbundels gekozen kan worden en voor de begeleiding van die liederen het orgel niet altijd een geschikt begeleidingsinstrument is.
- Om te waarborgen dat we een psalmenzingerende gemeente zijn en willen blijven, worden van de 6 zangmomenten die er doorgaans in een dienst zijn, er 4 gereserveerd voor psalmen (2 oude berijming en 2 nieuwe berijming) en 2 voor gezangen. Met dien verstande dat het voor een predikant niet verplicht is om ook 2 psalmen in de nieuwe berijming en 2 gezangen te laten zingen. Het kan er van elk ook 1 zijn wanneer dat beter uitkomt.

- In 'bijzondere' diensten, zoals boven genoemd, kan de verhouding tussen psalmen en gezangen wat minder 'strak' zijn en is er gelegenheid om wat meer gezangen te zingen, echter zonder de psalmen achterwege te laten (met een minimum van drie).
- De psalmen in de nieuwe berijming en de gezangen zullen voorlopig afgedrukt worden op een blad en aan het begin van elke kerkdienst worden uitgereikt. Ook de kerkradioluisteraars ontvangen een exemplaar. Intussen wordt nagedacht over eventuele projectie van de liederen.

Tot slot:

Als we het organisatorisch rond kunnen krijgen, is het de bedoeling om er 1 januari a.s. mee te beginnen. Het is de wens en bede van de kerkenraad dat de besluiten een zegenrijke uitwerking zullen hebben.

Met vriendelijke groet,

de kerkenraad van wijkgemeente II